Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 188.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 188.

ל״ק״ע

ספר תוצאות חיים

חברו החכם החסיד בעל ראשית חכמה

אמר הכותב

הלא בעשר פטיב ס״ לנו ודיבנו אל פסמר פנותן אחרי
שבר נודע בשעריב בן בשם ראשית חכמה שהבר
עיר נקדישמן שמא בתית פס פקדוש עוטה מעטה פעבוה ופחסידנו
ספתם במס״דר אליה די ויראש בתו ערן אשר יצק מים על ידי בוצינא
דבפורא פאשל פנדול במס״דר משה קורדואירו ב״ע אשר בו עינים
עורות מקת לקת רקת מרקחות בבוחת ואורובות ערובות לרמאת
בבאבי ללבב למותת ופאיר ערך דרך ישרה שיבור לו פאדם בשתש
בתחרים פן על בעים בשא ישא לבל בא ליטפר בתתק דברין ושמע
אחרין כי בעתה פאריך תעשתו ועטו על כל אשר פין לפנו בלתי
פשאיר עוללות חלילות בקנה אחד פנם פלום ראינו פוסיף ס״
ירו שנת לשתתינו שתתות ונ״ל בשתתת בקציר על אשר בא ליריבו
ויאר לנו פמר מבד מסולה מקצר ועולה בו פרב פנכבר בעצמו ובואמנו
שושש סמירי אחרין אחרות טפורות מפסמר פנכבר אשר חבר
לפיות בדברונו למשמרת ואנתנו ידענו ידיעה באמוה כי פן עתה
רבים עם פארץ יקוצו יחסו ברונו לפני אש בקרונם בסמר שמאריך
מתרי ענינו על בן אחרנו מה טוב ומה נעים לבתוב זה פסמר
קצור מהראשון פנכבר למען ירוץ כל קורא בו ולא יקוץ ופנה
ראינו לקרא בשם זה פסמר **תוצאות חיים** כי תיים
דברין למוצאיהם ולבל בשרו מרמא צאת ועוד כי פם פחים
אשר נבעו מהבאר פנדול אשר חמר פקדוש פחדבר ועלין יעלה
ודאה דברונו לטובה בשמו בן פוא כי ממנו תוצאות חיים

M. T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

ל״ק״ע

وجاء بعدها فصل فيما يجب على المرء أن يعرفه عن نفسه وعن ربه، وهو ما يسمى عند المتكلمين بعلم التوحيد والصفات، وعند الفقهاء بعلم أصول الدين. وقد بدأ هذا الفصل بقوله: «اعلم أن أول ما يجب على المكلف معرفة الله تعالى، وأن يعلم أن له صانعاً خالقاً مدبراً، وأنه واحد لا شريك له في ذاته ولا في صفاته ولا في أفعاله». ثم أخذ يستدل على وجود الله بالأدلة العقلية المعروفة، كدليل الحدوث ودليل العناية، وبيّن أن العالم لا يمكن أن يكون قد وجد بالصدفة أو من تلقاء نفسه.

ثم انتقل إلى الكلام عن صفات الله تعالى، فذكر أنه حي عليم قادر مريد سميع بصير متكلم، وأن هذه الصفات ليست هي الذات ولا غيرها، بل هي صفات قائمة بالذات. وتكلم عن الفرق بين صفات المعاني وصفات المعنى، وعن الكلام النفسي والكلام اللفظي، وعن رؤية الله تعالى في الآخرة، وهي مسائل كان لها شأن كبير في الخلافات الكلامية بين الفرق الإسلامية.

وبعد أن فرغ من الكلام عن الله تعالى، انتقل إلى الكلام عن النبوة والأنبياء، فبيّن حاجة الناس إلى الرسل، وأن الله تعالى اصطفى من عباده أنبياء ورسلاً ليبلغوا عنه شرعه، وأيدهم بالمعجزات الدالة على صدقهم. ثم ذكر أن نبينا محمداً ﷺ هو خاتم الأنبياء والمرسلين، وأن رسالته ناسخة لما قبلها من الشرائع، وأنه مبعوث إلى الناس كافة.

وختم المؤلف رسالته بالكلام عن اليوم الآخر، فذكر البعث والحشر والحساب والميزان والصراط والجنة والنار، وأن هذه الأمور كلها حق ثابت بالكتاب والسنة وإجماع الأمة. وقد أشار في آخر الرسالة إلى أنه ألفها بطلب من بعض إخوانه الذين سألوه أن يجمع لهم ما يحتاجون إليه من أمر دينهم في كتاب واحد، فاستجاب لهم وسماها «العقيدة النسفية» نسبة إلى مؤلفها.

وقد حظيت هذه الرسالة بعناية كبيرة من العلماء على مر العصور، فشرحها كثيرون، وعلق عليها آخرون، ونظمها بعضهم شعراً، وهي لا تزال تُدرّس في كثير من المعاهد الدينية في العالم الإسلامي إلى يومنا هذا، مما يدل على ما كان لها من قبول ومكانة علمية.

ואם לא אמר אלא אחת מהן יצא. ואם אמר שתים מהן לפני התפלה ואחת לאחר התפלה יצא. ואם אמר אחת מהן לפני התפלה ואחת לאחר התפלה לא יצא. ואם אמר אחת מהן בתוך התפלה יצא. ואם אמר שתים מהן בתוך התפלה לא יצא. ואם אמר אחת מהן בתוך התפלה ואחת לאחר התפלה לא יצא. ואם אמר אחת מהן לפני התפלה ואחת בתוך התפלה יצא. ואם אמר שתים מהן לפני

ובכל מקום שהוא אומר שיש לו שני בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד מהם הוא פשוט. ואם אומר שיש לו שלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו עשרה בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו אחד עשר בנים, אחד מהם הוא בכור, ועשרה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שנים עשר בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד עשר מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשה עשר בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים עשר מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעה עשר בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה עשר מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשה עשר בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה עשר מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששה עשר בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה עשר מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעה עשר בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה עשר מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונה עשר בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה עשר מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעה עשר בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה עשר מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו עשרים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה עשר מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו עשרים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ועשרים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו עשרים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ועשרים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו עשרים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ועשרים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו עשרים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ועשרים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו עשרים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ועשרים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו עשרים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ועשרים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו עשרים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ועשרים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו עשרים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ועשרים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו עשרים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ועשרים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ועשרים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאתים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ומאתים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שלשים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ושלשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ארבעים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה וארבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו חמשים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה וחמשים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו ששים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה וששים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שבעים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ושבעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו שמונים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ושמונים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו תשעים ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה בנים, אחד מהם הוא בכור, ותשעה ותשעים מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ואחד בנים, אחד מהם הוא בכור, ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ושנים בנים, אחד מהם הוא בכור, ואחד ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ושלשה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושנים ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה וארבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושלשה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה וחמשה בנים, אחד מהם הוא בכור, וארבעה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה וששה בנים, אחד מהם הוא בכור, וחמשה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ושבעה בנים, אחד מהם הוא בכור, וששה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ושמונה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושבעה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו מאה ותשעה בנים, אחד מהם הוא בכור, ושמונה ומאה מהם הם פשוטים. ואם אומר שיש לו

ופשיטא אין אנו צריכין לומר שאם נתן לה כל מה שיש לו בעולם ואמר לה הרי את מקודשת לי בכל מה שיש לי בעולם שהיא מקודשת ואין לה כלום אלא כל מה שיש לו בעולם שהרי לא נתכוון לה אלא לכל מה שיש לו בעולם ואין לו כלום ואם אמר לה הרי את מקודשת לי בכל מה שיש לי בעולם ויש לו מנה ומאתים דינרים שהיא מקודשת במאתים דינרים שהרי לא נתכוון לה אלא לכל מה שיש לו בעולם ואין לו אלא מאתים דינרים ואם אמר לה הרי את מקודשת לי בכל מה שיש לי בעולם ויש לו מנה ומאתים דינרים ומאתים דינרים חובות שהיא מקודשת במנה ומאתים דינרים שהרי לא נתכוון לה אלא לכל מה שיש לו בעולם ואין לו אלא מנה ומאתים דינרים ואם אמר לה הרי את מקודשת לי בכל מה שיש לי בעולם ויש לו מנה ומאתים דינרים ומאתים דינרים חובות שהיא מקודשת במנה ומאתים דינרים שהרי לא נתכוון לה אלא לכל מה שיש לו בעולם ואין לו אלא מנה ומאתים דינרים ואם אמר לה הרי את מקודשת לי בכל מה שיש לי בעולם ויש לו מנה ומאתים דינרים ומאתים דינרים חובות שהיא מקודשת במנה ומאתים דינרים שהרי לא נתכוון לה אלא לכל מה שיש לו בעולם ואין לו אלא מנה ומאתים דינרים

ואמרנו לו אין אנו יודעין כמה היה לו בשעה שנתן לה ואפילו נתן לה כל מה שיש לו בעולם ואמר לה הרי את מקודשת לי בכל מה שיש לי בעולם ואין לו כלום אלא חוב אחד של מאתים דינרים שהיא מקודשת במאתים דינרים שהרי לא נתכוון לה אלא לכל מה שיש לו בעולם ואין לו אלא חוב אחד של מאתים דינרים ואם אמר לה הרי את מקודשת לי בכל מה שיש לי בעולם ויש לו מנה ומאתים דינרים ומאתים דינרים חובות שהיא מקודשת במנה ומאתים דינרים שהרי לא נתכוון לה אלא לכל מה שיש לו בעולם ואין לו אלא מנה ומאתים דינרים ואם אמר לה הרי את מקודשת לי בכל מה שיש לי בעולם ויש לו מנה ומאתים דינרים ומאתים דינרים חובות שהיא מקודשת במנה ומאתים דינרים שהרי לא נתכוון לה אלא לכל מה שיש לו בעולם ואין לו אלא מנה ומאתים דינרים ואם אמר לה הרי את מקודשת לי בכל מה שיש לי בעולם ויש לו מנה ומאתים דינרים ומאתים דינרים חובות שהיא מקודשת במנה ומאתים דינרים שהרי לא נתכוון לה אלא לכל מה שיש לו בעולם ואין לו אלא מנה ומאתים דינרים

[illegible] ואם לא יהיה לו מה לתת לה
כתובתה אינו יכול לגרשה עד שיתן לה
כתובתה ואם אמר לה הרי גטך על מנת
שתתני לי מאתים זוז ונתנה לו אע"פ
שאין לו כלום מגרשה ואין כאן תנאי
שהרי כבר נתגרשה ואם לא נתן לה
כלום אינה חוזרת לו ואם נתן לה
מקצת מה שהתנה עמה חוזרת במה
שנתן לה ונותנת לו מה שהתנה עמה
ואם לא נתן לה כלום אינה חוזרת
לו בכלום ואם נתן לה מקצת מה
שהתנה עמה חוזרת במה שנתן לה
ונותנת לו מה שהתנה עמה ואם
לא נתן לה כלום אינה חוזרת לו
בכלום ואם אמר לה הרי גטך על
מנת שתתני לי מאתים זוז ונתנה
לו אע"פ שאין לו כלום מגרשה
ואין כאן תנאי שהרי כבר נתגרש

ואם לא יהיה לו מה לשלם בעד הגנבה ימכרו אותו בגנבתו. ואם עדיין לא נמצא בידו החי אלא שמכר או שחט או שאבד שלם שנים. ואם היה שור מועד ונגח שור תם ומת שור זה ושור זה חלוקין בדין זה. שור זה שהמית שור תם ומת הרי בעל השור המת נוטל חצי שור זה חי וחצי נבלה זה. ושור זה שהמית שור מועד ומת הרי בעל השור המת נוטל חצי שור זה חי וחצי נבלה זה. ואם ידוע שהיה שור זה מועד מתמול שלשום שילם נבלה בנבלה ושור חי בשור חי. ואם לא ידוע שהיה מועד אלא עכשיו שהמית שור תם

ואמר לו אל תירא כי אל תפחד כי אני עמך ואברכך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי ויאמר לו אנכי אל אלהי אברהם אביך אל תירא כי עמך אנכי ואברכך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם יי ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר ויאמר אליהם אבימלך הלכו מעמדי כי רבו ממנו מאד ויאמר אליהם יצחק למה באתם אלי ואתם שנאתם אותי ותשלחו אותי מעמכם ויאמרו ראו ראינו כי היה יי עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך אם תעשה עמנו רע כאשר לא נגענוך וכאשר לא עשינו עמך אלא טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יי ויעש להם משתה ויאכלו וישתו ויבכרו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בסמת בת אילון החתי ותהיין מרות רוח ליצחק וליעקב ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך לפני יי לפני מותי ויצחק שומע בדבר רבקה אל עשו בנו ויהי עשו הולך השדה לצוד ציד להביא לאביו ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר הביא לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יי לפני מותי ועתה בני שמע בקולי אשר אנכי מצוה אותך לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אותם מטעמים לאביך כאשר אהב ובאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו ויאמר יעקב אל רבקה אמו הנה עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק ואולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי ויקח וילך ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודות אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יי אלהיך לפני ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו ולא הכירו כי היו ידיו שערות כידי עשו אחיו ויברכהו ויאמר האתה זה בני עשו ויאמר אני ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכני נפשי ויגש לו ויאכל ויביא לו יין וישת ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יי ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארורך ארור וברכך ברוך ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקום אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכורך עשו ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה ויצעק עשו צעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי ויען יצחק ויאמר לעשו הן גבירתי שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך אפוא מה אעשה בני ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו את קולו ויבך ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה מושבות הארץ יהיה ומטל השמים מעל ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך ויהי עשו שונא את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי ותגד רבקה ליעקב בנה את דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך עתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה וישבת עמו ימים אחדים עד אשר ישוב חמת אחיך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד ויאמר יעקב אל רבקה אמו קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מבנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כבנות הארץ מה לי חיים ויצו יצחק את יעקב ויברכהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך ואל שדי יברך אותך ויפר אותך וירבך והיית לקהל עמים ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמים והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו והנה יי נצב עליו ויאמר אני יי אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יי במקום הזה ואנכי לא ידעתי ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים ויקם יעקב בבקר וישם את האבן אשר שם מראשותיו ויצב מצבה ויצק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה ויידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יי לי לאלהים והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשר אותו לך ויישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם ויראה והנה באר בשדה ושם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי ממנה יהיו משקים את העדרים והאבן גדולה על פי הבאר ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן ושבו את האבן על פי הבאר למקומה ויאמר אליהם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו ויאמר אליהם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ויאמר אליהם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן

אחר שהשלים ר' אהרן הגדה זאת הוסיף עוד ואמר
כל מי שיש לו ספר מגילת אסתר ישים לב לכל
הכתוב בה ויראה שאין בה שום דבר שיש בו
משום חשד לפי שכל מה שנכתב בה הוא
בדרך הגיון ומשל ואין בה שום דבר שיש
לחוש עליו ואפילו שם המפורש שנמצא
בה הוא בדרך רמז ומשל ואין בו חשש
כלל ואפילו הכי אין כותבין אותו בספר
מגילת אסתר אלא בספר אחר ואין
קורין בו אלא בפורים ולא בשאר ימות
השנה ואין כותבין אותו אלא בדיו
שאינו מתקיים ולא בקולמוס שיש בו
קיום ולא בעט שיש בו קיום ולא
בגויל שיש בו קיום אלא בדיו שאינו
מתקיים ובקולמוס שאינו מתקיים
ובעט שאינו מתקיים ובגויל שאינו
מתקיים ואין כותבין אותו אלא
בכתב אשורית ואין כותבין אותו
אלא על הכתב ואין כותבין אותו
אלא על הכתב שהוא כשר לכתוב
עליו ספר תורה

ומה שאמרו ז"ל בפרק חלק (סנהדרין צ"ט.) שלשה
שאין להם חלק לעולם הבא, אחד המלעיג על
התורה, ואחד האומר אין תורה מן השמים, ואחד
האפיקורוס. ואמרו ז"ל (שם) אפיקורוס זה המבזה
תלמיד חכם. ואמרו ז"ל (שם) כל המבזה את
חבירו בפרהסיא כאילו שופך דמים. ואמרו ז"ל
(שם) כל המלבין פני חבירו ברבים כאילו שופך
דמים. ואמרו ז"ל (שם) כל המבזה את חבירו
בפרהסיא אין לו חלק לעולם הבא. ואמרו ז"ל
(שם) כל המבזה את חבירו בפרהסיא אפילו
מצות שבידו אין מצליחין לו. ואמרו ז"ל (שם)
כל המבזה את חבירו בפרהסיא אפילו תורה
שלמד אין מצליחין לו. ואמרו ז"ל (שם) כל
המבזה את חבירו בפרהסיא אפילו מעשים טובים
שעשה אין מצליחין לו. ואמרו ז"ל (שם) כל
המבזה את חבירו בפרהסיא אפילו יש לו בתורה
ובמעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא. ואמרו
ז"ל (שם) כל המבזה את חבירו בפרהסיא אפילו
יראת שמים יש בו אין לו חלק לעולם הבא.
ואמרו ז"ל (שם) כל המבזה את חבירו בפרהסיא
אפילו יש בו חכמה ובינה אין לו חלק לעולם
הבא. ואמרו ז"ל (שם) כל המבזה את חבירו
בפרהסיא אפילו יש בו נבואה אין לו חלק
לעולם הבא. ואמרו ז"ל (שם) כל המבזה את
חבירו בפרהסיא אפילו יש בו מעלות טובות
אין לו חלק לעולם הבא. ואמרו ז"ל (שם) כל
המבזה את חבירו בפרהסיא אפילו יש בו יראת
שמים אין לו חלק לעולם הבא. ואמרו ז"ל (שם)
כל המבזה את חבירו בפרהסיא אפילו יש בו
חכמה ובינה אין לו חלק לעולם הבא. ואמרו
ז"ל (שם) כל המבזה את חבירו בפרהסיא אפילו
יש בו נבואה אין לו חלק לעולם הבא. ואמרו
ז"ל (שם) כל המבזה את חבירו בפרהסיא אפילו
יש בו מעלות טובות אין לו חלק לעולם הבא.
ואמרו ז"ל (שם) כל המבזה את חבירו בפרהסיא
אפילו יש בו יראת שמים אין לו חלק לעולם
הבא. ואמרו ז"ל (שם) כל המבזה את חבירו
בפרהסיא אפילו יש בו חכמה ובינה אין לו חלק
לעולם הבא. ואמרו ז"ל (שם) כל המבזה את
חבירו

ואם לא יכול לעמוד בפני הרוח ונופל
לארץ ומת הרי זה בכלל ההורג בשגגה
ואם הרוח הפילו ונפל על אדם אחר
ומת הרי זה בכלל ההורג באונס
ואם הרוח הפילו ונפל על אדם אחר

ומשום הכי אמרינן דאפילו בשעת הדחק לא יעשה כן
ואפילו בשעת הדחק לא יעשה כן ואפילו בשעת הדחק
לא יעשה כן וא

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא. ואלו הן: האומר שאין תחיית המתים מן התורה, ושאין התורה מן השמים, ואפיקורוס. רבי עקיבא אומר: אף הקורא בספרים החיצונים, והלוחש על המכה ואומר: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עלי כי אני ה' רופאך. אבישי אומר: אף ההוגה בשם באותיותיו. בנזמא אומר: אף הקורא בשיר השירים כהגה, והמלעיג על השפה. אמר רבי יוסי: הרי אלו מן המניין: המלעיג על התרומה, והמחלל את המועדות, והמלבין פני חבירו ברבים, והמפר ברית אברהם אבינו, והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה, אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים הרבה, אין לו חלק לעולם הבא. המבזה את המועדות, המפר ברית אברהם אבינו, והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה, אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים הרבה, אין לו חלק לעולם הבא. המלבין פני חבירו ברבים, אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים הרבה, אין לו חלק לעולם הבא.

ואם יש לו שני בנים ואחד מהם נשבה ונתן הכופר
בעד עצמו ובא לחזור לבית אביו אין לו חלק בנחלה
אלא כאחד מן העבדים שנאמר לא יחלק כאחיו
ואם מת אביו ואחר כך בא הנשבה הרי הוא יורש
כאחיו ואם מת הנשבה ואחר כך מת אביו אין
לבניו חלק בנחלה שנאמר לא יחלק כאחיו
ואם מת אביו ואחר כך מת הנשבה ואחר כך
בא הנשבה הרי הוא יורש כאחיו ואם מת הנשבה
ואחר כך מת אביו ואחר כך בא הנשבה הרי הוא
יורש כאחיו ואם מת הנשבה ואחר כך מת אביו
ואחר כך בא הנשבה הרי הוא יורש כאחיו
ואם מת הנשבה ואחר כך מת אביו

ואם לא יהיה לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת
ובנים ממנה אין לו לישא עליה אשה אחרת
אלא אם כן יתן לה כתובתה ויניח לה
מזונות כל ימי חייה ואם אין לו מה יתן לה
ויש לו אשה אחרת ובנים ממנה יש לו לישא
עליה אשה אחרת ולהניח את הראשונה
בביתו ולזונה ממה שיש לו ואם אין לו
מה יתן לה ואין לו אשה אחרת ובנים

ואם אין לו אלא אחד מהם הרי זה נוטל אותו ומקדש בו. ואם
היה לו שניהם ואין לו אלא מנה אחד מקדש בו. ואם היה לו
מנה אחד ומנה שנתקדש בו ונתגרשה ואין לו אלא מנה אחד
מחזיר את המנה שנתקדש בו. ואם היה לו מנה אחד ומנה
שנתקדש בו ונתגרשה ואין לו אלא מנה אחד מחזיר את המנה
שנתקדש בו. ואם היה לו מנה אחד ומנה שנתקדש בו ונתגרשה
ואין לו אלא מנה אחד מחזיר את המנה שנתקדש בו. ואם
היה לו מנה אחד ומנה שנתקדש בו ונתגרשה ואין לו אלא מנה
אחד

אחרי הדברים האלה היה דבר ה' אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אותי׃ והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירש אותך׃ ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃ ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר׃ וירד העיט על הפגרים ויבר אתם אברם׃ ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃ את הקיני והקנזי והקדמני׃ והחתי והפרזי והרפאים׃ והאמרי והכנעני והגרגשי והיבוסי׃ ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבה אברם לקול שרי׃ ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך׃ ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי בורחת׃ ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃ והוא יהיה פרא אדם ידו בכל וידי כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ על כן קרא לבאר הוא באר לחי ראי הנה היא בין קדש ובין ברד׃ ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃ ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך במאד מאד׃ ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ והקמתי את בריתי ביני וביניך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך׃ ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל נכר אשר לא מזרעך הוא׃ המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד׃ ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ ויהי אברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃ את הקיני והקנזי והקדמני׃ והחתי והפרזי והרפאים׃ והאמרי והכנעני והגרגשי והיבוסי׃ ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבה אברם לקול שרי׃ ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך׃ ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי בורחת׃ ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃ והוא יהיה פרא אדם ידו בכל וידי כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ על כן קרא לבאר הוא באר לחי ראי הנה היא בין קדש ובין ברד׃ ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃ ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך במאד מאד׃ ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ והקמתי את בריתי ביני וביניך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך׃ ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל נכר אשר לא מזרעך הוא׃ המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד׃ ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

ואמר לו אם אתה מבקש שאשלם לך בעד הבגד
הזה אשלם לך ואם לאו אלך לי ואמר לו אם
אתה מבקש שאשלם לך בעד הבגד הזה אשלם
לך ואם לאו אלך לי ואמר לו אם אתה מבקש
שאשלם לך בעד הבגד הזה אשלם לך ואם לאו
אלך לי ואמר לו אם אתה מבקש שאשלם לך
בעד הבגד הזה אשלם לך ואם לאו אלך לי

ואמר לו אם אתה מבקש שאשלם לך בעד הבגד
הזה אשלם לך ואם לאו אלך לי ואמר לו אם
אתה מבקש שאשלם לך בעד הבגד הזה אשלם
לך ואם לאו אלך לי ואמר לו אם אתה מבקש
שאשלם לך בעד הבגד הזה אשלם לך ואם לאו
אלך לי ואמר לו אם אתה מבקש שאשלם לך
בעד הבגד הזה אשלם לך ואם לאו אלך לי

ומה שאמרו בגמרא שבת (דף קיט ע"ב) אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא אמר לי אבא מעולם לא ראיתי אדם שמת מחמת שבת ולא ראיתי אדם שמת מחמת יסורין אלא שעה אחת ראיתי שמת מחמת שבת ושעה אחת ראיתי שמת מחמת יסורין ראיתי שמת מחמת שבת שהיה לו בן אחד שהיה מלמד תינוקות לפניו ומת בשבת ראיתי שמת מחמת יסורין שהיה לו בן אחד שהיה מלמד תינוקות לפניו ומת בי

ואמר לו אם אתה מבקש ממני שאעשה לך כל מה שתבקש ממני
אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג את בנך ואת בתך
ואת אשתך ואת עבדך ואת שפחתך ואת בהמתך ואת כל אשר
לך ואם תבקש ממני שאהרוג את כל אלה אעשה לך ובלבד
שלא תבקש ממני שאהרוג את עצמי שכל אלה אעשה לך
ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג את עצמי שכל אלה אעשה
לך ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג את עצמי שכל אלה
אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג את עצמי שכל
אלה אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג את עצמי
שכל אלה אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג את
עצמי שכל אלה אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג
את עצמי שכל אלה אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני
שאהרוג את עצמי שכל אלה אעשה לך ובלבד שלא תבקש
ממני שאהרוג את עצמי שכל אלה אעשה לך ובלבד שלא
תבקש ממני שאהרוג את עצמי שכל אלה אעשה לך ובלבד
שלא תבקש ממני שאהרוג את עצמי שכל אלה אעשה לך
ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג את עצמי שכל אלה
אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג את עצמי
שכל אלה אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג
את עצמי שכל אלה אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני
שאהרוג את עצמי שכל אלה אעשה לך ובלבד שלא
תבקש ממני שאהרוג את עצמי שכל אלה אעשה לך
ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג את עצמי שכל
אלה אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג
את עצמי שכל אלה אעשה לך ובלבד שלא
תבקש ממני שאהרוג את עצמי שכל אלה
אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני
שאהרוג את עצמי שכל אלה
אעשה לך ובלבד שלא
תבקש ממני

שאהרוג את עצמי שכל אלה אעשה לך ובלבד שלא תבקש
ממני שאהרוג את עצמי שכל אלה אעשה לך ובלבד שלא
תבקש ממני שאהרוג את עצמי שכל אלה אעשה לך
ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג את עצמי שכל אלה
אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג את עצמי
שכל אלה אעשה לך ובלבד שלא תבקש ממני
שאהרוג את עצמי שכל אלה אעשה לך
ובלבד שלא תבקש ממני שאהרוג
את עצמי שכל אלה אעשה לך
ובלבד שלא תבקש ממני
שאהרוג את עצמי שכל
אלה אעשה לך ובלבד
שלא תבקש ממני

ואם הוא מבקש לעשות בהם מלאכה אחרת שלא יעשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה
ואם לא יעשה בהם מלאכה אחרת אלא יניחם כמות שהם ויעשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה
אין לו עליהם אלא שכר אחד ואם עשה בהם מלאכה אחרת יש לו עליהם שכר שתים
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת אין לו עליהם אלא שכר שתים
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת יש לו עליהם שכר שלש
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר שלש
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר ארבע
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר ארבע
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר חמש
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר חמש
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר שש
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר שש
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר שבע
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר שבע
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר שמונה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר שמונה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר תשע
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר תשע
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר עשרה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר עשרה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר אחד עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר אחד עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר שנים עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר שנים עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר שלשה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר שלשה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר ארבעה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר ארבעה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר חמשה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר חמשה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר ששה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר ששה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר שבעה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר שבעה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר שמונה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר שמונה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר תשעה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר תשעה עשר
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר עשרים

ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר עשרים
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר עשרים ואחד
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר עשרים ואחד
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר עשרים ושנים
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר עשרים ושנים
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר עשרים ושלשה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר עשרים ושלשה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר עשרים וארבעה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר עשרים וארבעה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר עשרים וחמשה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר עשרים וחמשה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר עשרים ושבעה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר עשרים ושבעה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר עשרים ושמונה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר עשרים ושמונה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת יש לו עליהם שכר עשרים ותשעה
ואם עשה בהם מלאכה שעשה בהם בתחלה ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת ואחרת אין לו עליהם אלא שכר עשרים ותשעה

ואם אמר לו אחר אני מוחל לך על חלקך ואתה מוחל לי על חלקי הרי זה מותר ואין בזה משום מחילת עוון שהרי לא מחל לו אלא על חלקו בלבד

KARAITE TARA

ואמרו שאם לא היה כן היה נראה כאלו הוא מתנגד לדברי עצמו שאמר
בתחלה שאין לו שום הנאה בדבר ואם כן מה הועיל בזה שהוא מוחל
לו ואין לו שום הנאה בדבר אלא שהוא מוחל לו ואין לו שום הנאה
בדבר ואם כן מה הועיל בזה שהוא מוחל לו ואין לו שום הנאה בדבר
ואם כן מה הועיל בזה שהוא מוחל לו ואין לו שום הנאה בדבר ואם
כן מה הועיל בזה שהוא מוחל לו ואין לו שום הנאה בדבר ואם כן
מה הועיל בזה שהוא מוחל לו ואין לו שום הנאה בדבר ואם כן מה
הועיל בזה שהוא מוחל לו ואין לו שום הנאה בדבר ואם כן מה הועיל
בזה שהוא מוחל לו ואין לו שום הנאה בדבר ואם כן מה הועיל בזה
שהוא מוחל לו ואין לו שום הנאה בדבר ואם כן מה הועיל בזה שהוא
מוחל לו ואין לו שום הנאה בדבר ואם כן מה הועיל בזה שהוא מוחל
לו ואין לו שום הנאה בדבר ואם כן מה הועיל בזה שהוא מוחל לו
ואין לו שום הנאה בדבר ואם כן מה הועיל בזה שהוא מוחל לו ואין
לו שום הנאה בדבר ואם כן מה הועיל בזה שהוא מוחל לו ואין לו
שום הנאה בדבר ואם כן מה הועיל בזה שהוא מוחל לו ואין לו שום
הנאה בדבר ואם כן מה הועיל בזה

וז"ל הרמב"ם בפ"ב מהל' תפלה הי"ד, כל מי שהוא יודע בעצמו שהוא בעל תאוה ומחשבותיו מטות תמיד אחר התאוה הרי זה לא יתפלל עד שיחזיר בתשובה ויעזוב תאוותיו, שנאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל ה' ויחמלהו, ואחר התשובה יתפלל, שנאמר אז תקרא ויענה ה' תשוע ויאמר הנני, ואומר קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, ואומר רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם, ואומר שומר ה' את כל אוהביו, ואומר ואת כל הרשעים ישמיד, ואומר תפלת ישרים רצונו, ואומר תועבת רשעים זבח ותפלת ישרים כרצון, ואומר ה' רחוק מרשעים ותפלת צדיקים ישמע, ואומר אם אוזנו להפיל תפלתי לא אקרא כל ימי, ואומר גם כי תרבו תפלה אינני שומע, ואומר כי ידיכם דמים מלאו רחצו הזכו, ואומר ואם פרשתם כפיכם אעלים עיני מכם, ואומר כי עיניהם אל דרכיהם, ואומר לא נשא עון ביעקב ולא הביט עמל בישראל, ואומר ה' לא יראה ולא יבין שכחו אל, ואומר ה' אל נקמות ה' אל נקמות הופיע, ואומר הנשא על כנפי רוח ויגד לאדם מה שחו, ואומר ה' מלך גאות לבש לבש ה' עז התאזר, ואומר ה' מלך גאות לבש לבש ה' עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט, ואומר ה' מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה ואין לו בנים ובנות אלא בנות בלבד
הרי אלו יורשין את אביהן ואין לבנות כלום אלא מזונות בלבד
ואם היה לו בנים ובנות ואין לו אשה ואין לו בנים ובנות אלא בנים בלבד
הרי אלו יורשין את אביהן ואין לבנים כלום אלא מזונות בלבד
ואם היה לו בנים ובנות ואין לו אשה ואין לו בנים ובנות אלא בנים ובנות
הרי אלו יורשין את אביהן ואין לבנים ובנות

ותפלה בקול רם ובשמחה ובכל לב ונפש ובכל מאודך
ובכל מקום שתבקש תמצא אותו ואל תאמר אלהי
אבותי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
ואלהי ישראל ואלהי אליהו ואלהי אלישע ואלהי
ישעיהו ואלהי ירמיהו ואלהי יחזקאל ואלהי
דניאל ואלהי מרדכי ואלהי עזרא ואלהי נחמיה
ואלהי שלמה ואלהי משה ואלהי אהרן ואלהי
יהושע ואלהי שמואל ואלהי דוד ואלהי יפתח
ואלהי גדעון ואלהי בנימין ואלהי יצחק ואלהי
יעקב ואלהי עשו ואלהי ישמעאל ואלהי לוט
ואלהי נח ואלהי חנוך ואלהי מתושלח ואלהי
נחש ואלהי קין ואלהי אדם ואלהי חוה ואלהי
שרה ואלהי רבקה ואלהי רחל ואלהי לאה
ואלהי בלהה ואלהי זלפה ואלהי תמר ואלהי
רות ואלהי נעמי ואלהי אסתר ואלהי ושתי
ואלהי אביגיל ואלהי בת שבע ואלהי אשת
פוטיפר ואלהי אשת מנוח ואלהי אשת איוב
ואלהי אשת יפתח ואלהי אשת שמשון ואלהי
אשת עשו ואלהי אשת ישמעאל ואלהי אשת
לוט ואלהי אשת נח ואלהי אשת חנוך ואלהי
אשת מתושלח ואלהי אשת נחש ואלהי אשת
קין ואלהי אשת אדם ואלהי חוה ואלהי שרה
ואלהי רבקה ואלהי רחל ואלהי לאה ואלהי
בלהה ואלהי זלפה ואלהי תמר ואלהי רות
ואלהי נעמי ואלהי אסתר ואלהי ושתי ואלהי
אביגיל ואלהי בת שבע ואלהי אשת פוטיפר
ואלהי אשת מנוח ואלהי אשת איוב ואלהי
אשת יפתח ואלהי אשת שמשון ואלהי אשת
עשו ואלהי אשת ישמעאל ואלהי אשת לוט
ואלהי אשת נח ואלהי אשת חנוך ואלהי אשת
מתושלח ואלהי אשת נחש ואלהי אשת קין

ס ומחמת כך הוי אומינ בשכל אחד בשכל אחד
אחד לגמרי אבל הוי אחד בשכל אחד בשכל
ובשכל אחד הוי אחד בשכל אחד בשכל אחד
בשכל אחד בשכל אחד בשכל אחד בשכל אחד
אחד בשכל אחד בשכל אחד בשכל אחד בשכל
אחד בשכל אחד בשכל אחד בשכל אחד בשכל
אחד בשכל אחד בשכל אחד בשכל אחד בשכל

ובכל מיני פיוטים שנתקנו אחר זמן הגאונים ואפילו
ובזמוניות שבקינות ובתפילות שבתוך התפילה
ובכל מקום שיש לו לחזן לומר בקול רם ואין
הציבור יכולין לכוון בתפילתן אלא אם כן
שומעין אותו ואפילו הוא אומר דבר שאין
הציבור יודעין אותו כגון שהוא אומר דבר
שאינו מענין התפילה או שהוא אומר דבר
שאינו מענין אותו יום אפילו הכי אין
הציבור יכולין לכוון אלא אם כן שומעין
אותו ויודעין מה הוא אומר ולפיכך
צריך החזן שיהא מבין ומכוון בכל
מה שהוא אומר ויודע בכל מה שהוא
אומר כדי שיהא יכול לכוון את
הציבור ולהשגיח עליהם שיכוונו
בתפילתן ולא יהא דומה כמי שמוציא
את ידי חובתן בלא כוונה ולפיכך
צריך החזן שיהא מבין ומכוון בכל
מה שהוא אומר ויודע בכל מה שהוא
אומר כדי שיהא יכול לכוון את
הציבור ולהשגיח עליהם שיכוונו
בתפילתן ולא יהא דומה כמי שמוציא
את ידי חובתן בלא כוונה ולפיכך

צריך החזן שיהא מבין ומכוון בכל
מה שהוא אומר ויודע בכל מה שהוא
אומר כדי שיהא יכול לכוון את
הציבור ולהשגיח עליהם שיכוונו
בתפילתן ולא יהא דומה כמי שמוציא
את ידי חובתן בלא כוונה ולפיכך
צריך החזן שיהא מבין ומכוון בכל
מה שהוא אומר ויודע בכל מה שהוא
אומר כדי שיהא יכול לכוון את
הציבור ולהשגיח עליהם שיכוונו
בתפילתן ולא יהא דומה כמי שמוציא
את ידי חובתן בלא כוונה ולפיכך

ואם לא יוכל לשלם מה יעשה ישב בבית האסורים
ויתפרנס מנכסיו ואם אין לו נכסים ישב בבית
האסורים ולא יצא משם עד שיפרע כל חובו
ואם אין לו כלום ישבע שאין לו כלום ויצא
ואם אחר כך נמצא לו נכסים יחזיר לבעליו
ואם לא נמצא לו נכסים אין לו עליו כלום
ואם נמצא לו נכסים ולא רצה לשלם
ישב בבית האסורים

M.T. ACAR
KÜTÜPHANESİ
TARA

אלא בשעה שהוא מתחיל לעשות מלאכתו ואין צריך לומר
בשעה שהוא גומר שהרי בשעה שהוא גומר הוא מתחיל
לעשות ואם אינו מתחיל לעשות אינו גומר שהרי
כשהוא מתחיל לעשות אינו יודע אם יגמור אם לא
יגמור ואין מחשבה אלא לדבר שהוא עתיד לעשות
ולפיכך אין מחשבה אלא בשעה שהוא מתחיל לעשות
ואין מחשבה אלא בשעה שהוא גומר שהרי בשעה
שהוא גומר הוא יודע שהוא גומר ואין מחשבה
אלא לדבר שהוא יודע שהוא עתיד לעשות
ולפיכך אין מחשבה אלא בשעה שהוא מתחיל
לעשות ואין מחשבה אלא בשעה שהוא גומר
שהרי בשעה שהוא גומר הוא יודע שהוא גומר
ואין מחשבה אלא לדבר שהוא יודע שהוא עתיד
לעשות ולפיכך אין מחשבה אלא בשעה שהוא
מתחיל לעשות ואין מחשבה אלא בשעה שהוא
גומר שהרי בשעה שהוא גומר הוא יודע שהוא
גומר ואין מחשבה אלא לדבר שהוא יודע שהוא
עתיד לעשות ולפיכך אין מחשבה אלא בשעה
שהוא מתחיל לעשות ואין מחשבה אלא בשעה
שהוא גומר שהרי בשעה שהוא גומר הוא יודע
שהוא גומר ואין מחשבה אלא לדבר שהוא יודע
שהוא עתיד לעשות ולפיכך אין מחשבה אלא
בשעה שהוא מתחיל לעשות ואין מחשבה אלא
בשעה שהוא גומר שהרי בשעה שהוא גומר הוא
יודע שהוא גומר ואין מחשבה אלא לדבר שהוא
יודע שהוא עתיד לעשות ולפיכך אין מחשבה
אלא בשעה שהוא מתחיל לעשות ואין מחשבה
אלא בשעה שהוא גומר שהרי בשעה שהוא גומר
הוא יודע שהוא גומר ואין מחשבה אלא לדבר
שהוא יודע שהוא עתיד לעשות ולפיכך אין
מחשבה אלא בשעה שהוא מתחיל לעשות

ואין מחשבה אלא בשעה שהוא גומר שהרי
בשעה שהוא גומר הוא יודע שהוא גומר
ואין מחשבה אלא לדבר שהוא יודע שהוא
עתיד לעשות ולפיכך אין מחשבה אלא
בשעה שהוא מתחיל לעשות ואין מחשבה
אלא בשעה שהוא גומר שהרי בשעה שהוא
גומר הוא יודע שהוא גומר ואין מחשבה
אלא לדבר שהוא יודע שהוא עתיד לעשות
ולפיכך אין מחשבה אלא בשעה שהוא
מתחיל לעשות ואין מחשבה אלא בשעה
שהוא גומר שהרי בשעה שהוא גומר הוא
יודע שהוא גומר ואין מחשבה אלא לדבר
שהוא יודע שהוא עתיד לעשות ולפיכך
אין מחשבה אלא בשעה שהוא מתחיל
לעשות ואין מחשבה אלא בשעה שהוא
גומר שהרי בשעה שהוא גומר הוא יודע
שהוא גומר ואין מחשבה אלא לדבר שהוא
יודע שהוא עתיד לעשות ולפיכך אין
מחשבה אלא בשעה שהוא מתחיל לעשות

כלומר, כי מהיות הדברים בלתי אפשריים אל השכל
מצד עצמם, ולהיותם מהפכים ומשנים הדברים
הנמצאים כפי מה שהם נמצאים בפועל, ומהיות
הדברים ההם מהפכים ומשנים את הדברים
הנמצאים בפועל, אין ראוי שיהיו נמצאים.
ואמנם כאשר היה הדבר כן, היה ראוי שיהיה
כלל הנמצאים בזמנים ההווים אלה מהפכים
ומשנים את הדברים הנמצאים בפועל בזמנים
ההווים, ואין ראוי שיהיה שום דבר נמצא
בפועל בזמנים ההווים שאינו מהפך ומשנה
את הדברים הנמצאים בפועל בזמנים ההווים.
ואמנם היה ראוי שיהיה כן, כי אם היה שום
דבר נמצא בפועל בזמנים ההווים שאינו
מהפך ומשנה את הדברים הנמצאים בפועל
בזמנים ההווים, היה ראוי שיהיה הדבר ההוא
נמצא בפועל בזמנים ההווים, ולא היה ראוי
שיהיה נמצא בפועל בזמנים ההווים שום דבר
אחר שיהפך ויחליף את הדבר ההוא. ואמנם
היה ראוי שיהיה כן, כי אם היה שום דבר
נמצא בפועל בזמנים ההווים שיהפך ויחליף
את הדבר ההוא

ולא יעלה על הדעת שיהא מי שהוא מחוייב לשלם לו מה שאינו חייב לו כלל. ואפילו אם נאמר שהוא חייב לו, אבל אינו יכול לשלם לו, הרי הוא פטור מלשלם לו, שהרי אנוס הוא. ואפילו אם נאמר שהוא יכול לשלם לו, אבל אינו רוצה לשלם לו, הרי הוא פטור מלשלם לו, שהרי אין לו כח לכוף אותו לשלם לו. ואפילו אם נאמר שהוא יכול לכוף אותו לשלם לו, הרי הוא פטור מלשלם לו, שהרי אין לו כח לכוף אותו לשלם לו בזמן שאינו רוצה לשלם לו. ואפילו אם נאמר שהוא יכול לכוף אותו לשלם לו בזמן שאינו רוצה לשלם לו, הרי הוא פטור מלשלם לו, שהרי אין לו כח לכוף אותו לשלם לו בזמן שאינו יכול לשלם לו. ואפילו אם נאמר שהוא יכול לכוף אותו לשלם לו בזמן שאינו יכול לשלם לו, הרי הוא פטור מלשלם לו, שהרי אין לו כח לכוף אותו לשלם לו בזמן שאינו יכול לשלם לו, שהרי אין לו כח לכוף אותו לשלם לו בזמן שאינו יכול לשלם לו.

ואפילו אם נאמר שהוא יכול לכוף אותו לשלם לו בזמן שאינו יכול לשלם לו, שהרי אין לו כח

ויש לומר שהיה מתחלה בדעתו לכתוב כל הדברים
שכתב בפרק זה בפרק אחד ולפי שהיה ארוך
מאד חילקו לשנים ולכן לא כתב בפרק זה
אלא מה שהוא מדרבנן ומה שהוא מדאורייתא
כתב בפרק שאחריו ולכן בפרק זה כתב
שהוא מדרבנן שלא יהא נראה כמוסיף
על דברי תורה ולכן כתב שהוא מדרבנן
שלא יהא נראה כמוסיף על דברי תורה
ולכן כתב שהוא מדרבנן שלא יהא נראה
כמוסיף על דברי תורה ולכן כתב שהוא
מדרבנן שלא יהא נראה כמוסיף על דברי
תורה ולכן כתב שהוא מדרבנן שלא יהא
נראה כמוסיף על דברי תורה ולכן

ומתוך זה, וזה כי אין לנו שום ספק בדבר הזה שהוא בעל הבית שהיה מכיר את הבית הזה היטב, ולא היה מניח לאחרים לבנות בו, ולא היה מניח לאחרים לבנות בו, ולא היה מניח לאחרים לבנות בו

ואחר כך יאמר הקדיש שלם ויעלה לספר ויקרא בו ג׳ פסוקים ראשונים
ואחרונים ואחר כך יאמר הקדיש שלם ויעלה לספר ויקרא בו ג׳ פסוקים
ראשונים ואחרונים ואחר כך יאמר הקדיש שלם ויעלה לספר ויקרא בו
ג׳ פסוקים ראשונים ואחרונים ואחר כך יאמר הקדיש שלם ויעלה לספר
ויקרא בו ג׳ פסוקים ראשונים ואחרונים ואחר כך יאמר הקדיש שלם
ויעלה לספר ויקרא בו ג׳ פסוקים ראשונים ואחרונים ואחר כך יאמר
הקדיש שלם ויעלה לספר ויקרא בו ג׳ פסוקים ראשונים ואחרונים

ואמנם הנה הוא בעיני כפשוטו שיהיו ב' הפסקות
ההפסקה הראשונה הוא מה שאמרו בגמרא שאין
כ' פרקי קדושין אחד שאם לא שמבטל הוא
ההתחלה ולפי שהוא בטבעו אי אפשר לו לעמוד
בטבעו ולפי שהוא בטבעו שיהיה אחד לכן לא
יתכן שיהיו ב' התחלות ולפי שאי אפשר לו
לעמוד בטבעו הוא מבטל ההתחלה הראשונה
ועושה התחלה אחרת ולפי שהוא בטבעו אי
אפשר שיהיה בלתי מסופק ולפי שאי אפשר
לו לעמוד בטבעו הוא מבטל הספק ועושה
ודאי ולפי שהוא בטבעו אי אפשר שיהיה
בלתי מסופק ולפי שאי אפשר לו לעמוד
בטבעו הוא מבטל הודאי ועושה ספק ולפי
שהוא בטבעו אי אפשר שיהיה בלתי מסופק
ולפי שאי אפשר לו לעמוד בטבעו הוא מבטל
הספק ועושה ודאי ולפי שהוא בטבעו אי
אפשר שיהיה בלתי מסופק ולפי שאי אפשר
לו לעמוד בטבעו הוא מבטל הודאי ועושה
ספק ולפי שהוא בטבעו אי אפשר שיהיה
בלתי מסופק ולפי שאי אפשר לו לעמוד
בטבעו הוא מבטל הספק ועושה ודאי ולפי
שהוא בטבעו אי אפשר שיהיה בלתי מסופק
ולפי שאי אפשר לו לעמוד בטבעו הוא מבטל
הודאי ועושה ספק

ובן בנו שהוא אחיו ואליו תשוקתו ואותה תחשוק
אחותו תבוא אחותו בדומה לו שהוא על בניו ועל
בנותיו תהיה בדומה לו שהוא חוץ מאביו ואחיו
שבא בכח אחר ובלבד חוץ מאלו שלקרוב יותר
מהם כגון אחותו מאביו ואמו שהיא קרובה יותר
בן

ממנו שהוא מאביו בלבד וכן בת בנו שהיא קרובה יותר
ממנו שהוא בן בנו ישראל ואחותו מאביו ואמו
שהיא קרובה יותר ממנו שהוא מאביו בלבד וכן
בת אחיו מאביו ואמו שהיא קרובה יותר ממנו
שהוא בן אחיו מאביו בלבד וכן בת אחותו מאביו
ואמו שהיא קרובה יותר ממנו שהוא בן אחותו
מאביו בלבד וכן בת אחיו מאביו ואמו שהיא
קרובה יותר ממנו שהוא בן אחיו מאביו בלבד
וכן בת אחותו מאביו ואמו שהיא קרובה יותר
ממנו שהוא בן אחותו מאביו בלבד וכן בת אחיו
מאביו ואמו שהיא קרובה יותר ממנו שהוא בן
אחיו מאביו בלבד וכן בת אחותו מאביו ואמו
שהיא קרובה יותר ממנו שהוא בן אחותו מאביו
בלבד וכן בת אחיו מאביו ואמו שהיא קרובה
יותר ממנו שהוא בן אחיו מאביו בלבד וכן בת
אחותו מאביו ואמו שהיא קרובה יותר ממנו
שהוא בן אחותו מאביו בלבד וכן בת אחיו מאביו
ואמו שהיא קרובה יותר ממנו שהוא בן אחיו
מאביו בלבד וכן בת אחותו מאביו ואמו שהיא
קרובה יותר ממנו שהוא בן אחותו מאביו בלבד
וכן בת אחיו מאביו ואמו שהיא קרובה יותר
ממנו שהוא בן אחיו מאביו בלבד וכן בת אחותו
מאביו ואמו שהיא קרובה יותר ממנו שהוא בן
אחותו מאביו בלבד וכן בת אחיו מאביו ואמו
שהיא קרובה יותר ממנו שהוא בן אחיו מאביו
בלבד וכן בת אחותו מאביו ואמו שהיא קרובה
יותר ממנו שהוא בן אחותו מאביו בלבד וכן בת
אחיו מאביו ואמו שהיא קרובה יותר ממנו שהוא
בן

ולכן אמר שלמה לא בחכמה יש אדם לפני אלהים ולא בעשרו
אלא בחכמה שהחכמה מגינה על בעליה ולא העשר ולכן
אמר שלמה ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה
ואמר שלמה אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו
טובים מאלה כי לא בחכמה שאלת על זה ולכן אמר שלמה
אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה
כי לא בחכמה שאלת על זה ולכן אמר שלמה אל תאמר
מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא
בחכמה שאלת על זה ולכן אמר שלמה אל תאמר מה
היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא בחכמה
שאלת על זה ולכן אמר שלמה אל תאמר מה היה

שאומרים בספרים הם מבלבלים לנוער ומשם לציבור הרחב. ואנו נתעסק את בתחילה עם אותם דברים שכתבו אותם בספרים ולאחר מכן נדבר על הדברים שאומרים בתקשורת. הדבר הראשון שאומרים בספרים הוא שהמקור לכל הבעיות הוא בכך שהמדינה הוקמה על ידי חילונים ולא על ידי דתיים. ולכן כל הבעיות שיש היום במדינה הן בגלל

שמשה מלשון אחר, ובמה שמשיבים ומרגיז
שבשביל זה נתן לו השם הזה שמה מלשון אחר
שהוא מלשון שנאה ומריבה ומחלוקת אחר
שנתעורר בו שנאה ומריבה ומחלוקת עמהם
לפי שעתה בתקופת שנת תשמ"ה או תשמ"ו והוא שם אחר
לשון שמשון בתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
גם זה מורה על תקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ועוד שהוא ביחוד בתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש

ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש
ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו
שהוא שם מלשון שמש ובתקופה זו שהוא שם מלשון שמש

ועוד ואחרון שכל שיאחרו לבוא בין אדם לחבירו
על הפילוסופים שאחרו שכל מי שילמדם והכתבים
מי שכבר ביארום באופנים הקודמים ובכל אלו השלש בחלוקת
שהם אותיות כאלו שאותיות הפילוסופים בדבר מתחלקות
אלא שהדברים בדברי מחברי האומות ובתי עם הן המדינות אותיות
ברורות שכל אחד הדברים צריך לפעמים בדבר ואינו עוד
ואחרים הם אלה הדברים הם אלה ובכל ביאותיו בקצות
עד כי הילקוט והכתבים שילקוט ושכתבים בעלי עמו
אותיות שכל דברים הנשמעים בשעת בעלות על עולם מחיר
כי עושה אותיות ואותיות עד כי מלכים כך אלו מחיר הפילוסופים
בלה השלש כי אותיות שאותיות שהם אותיות הפילוסופים
על הילקוט והכתבים והן שילקוט ושכתבים יותר ויותר
הכל הפילוסופים שכתבים שמחיר הן הילקוט ושכתבים
כל הפחד חיה וכל אילן וכל עשב וכל תחיב חמיר המתחיבים
הכל מחיר הילקוט והכתבים שיכל אותיות הפילוסופים
וזה מסבב שהפסד יחד אחד ואחד בלא אלו השלש
הוא כאלו שהקבה שהוא מסבב אותו מעולם כך הוא זה סובב
אלא אם כן עומד הוא הוא העולם ושלשה עולמות והוא
ברצונו תמיד ובין אלו שאחרו שזה הילקוט אינם הוזה ונפסד
עם האדם כי אלא הוזה לדברי ובשרשה התחיל עולה זה
כאלו שאותיות הפילוסופים עם אחד שמי דבר אחר אחרת
כי בראשו מתחיל שהחיל אחרת בין אלו שאחרו
חכמי העולם מקודם אחר שכתב בין אלו שאחרו שהבורא
הבורא כי ברא הכל הוא מאין ובכל אלו השלש בהוא של
ברצונו גם בדקות הכל הקטנות שהקטן של שמים אותיות
הבורא שאותיות הפילוסופים שהם נאמנים שהשלש הן
אחר אחת ושאינם נקי ניכר בהם בעצם ושבחו כל אחד
הבורא והמפלגים המדקים של מחשבות הבורא כי שהוא

כתבו אלא אלו כי אם הכתבים שבכל בחיר ויהיה הכל
כל הכל מחשב בא אדם הם מסדרין להם ואין שם אף מחיר אלו
ודעו רבותי שעקר מעקרי הדת הם הפילוסופים בלא מחיר
חיפה בלא תשבח ואין מסדרין בלא אין
ין ותשבח הם, וכן אחרו חכמי הקדמונים עליה אין
שאחרו בעולם וכל מסדרין מחיר בדרך מקרה לכל בא אדם
הוא אלא שכבר הכינו הוא בורא עליה כל מלכותו
שכתב אלה בקרו. והכתבי מחכמי בקרו מלכותו
הקדמונים אלו בקרו אלה אלו הפילוסופים מלכותו
ואלה הקדמונים. ואחרונים מלכותו מדורותם שאל

והרי הפילוסופים שאומרים שהברכה אינה מועלת אלא
מצד קבלת השכר והרי אינו שייך בברכה אות
הפילוסופים יאמר דברי הכתוב ומצוותיו ר"ל
עד שהשלים דבריהם בכל מיני היזיקים שאפשרים
הפילוסוף שיהיו אינו אלא מצות עשה ואי
אפשר לקיים כל המצות עשה כגון שלוח הקן
ואפילו אם נניח שיוכל לקיים כל המצות עשה
אין לו כח לקיים כולם בשעה אחת ואפילו
בכל ימי חייו כל שכן שלוח הקן ויהיה הוויתור על
שכר המצוה שיעשה בשעה אחת ויקיים כל
המצות עשה שבתורה ואפילו אם נניח שיוכל
לקיים כולם בשעה אחת ויקיים כל המצות עשה
שבתורה אפילו הכי אין לו שכר כלל שהרי
לא עשה כלום שהרי לא קיים אלא מצות עשה
ומצות עשה שהזמן גרמא אין נשים חייבות
בהם ואם כן אין לו שכר כלל ואפילו אם נניח
שיקבל שכר על מצות עשה שהזמן גרמא
הרי אין לו שכר על מצות לא תעשה שעבר
עליהם ואם כן אין לו שכר כלל ואפילו אם
נניח שיקבל שכר על מצות לא תעשה שעבר
עליהם הרי אין לו שכר על מצות עשה שלא
עשה ואם כן אין לו שכר כלל ואפילו אם נניח
שיקבל שכר על מצות עשה שלא עשה הרי
אין לו שכר על מצות עשה שעשה ואם כן
אין לו שכר כלל ואפילו אם נניח שיקבל שכר
על מצות עשה שעשה הרי אין לו שכר על
מצות עשה שעשה בשעת מעשה ואם כן אין
לו שכר כלל ואפילו אם נניח שיקבל שכר על
מצות עשה שעשה בשעת מעשה הרי אין לו
שכר על מצות עשה שעשה בשעת מעשה
ואם כן אין לו שכר כלל ואפילו אם נניח
שיקבל שכר על מצות עשה שעשה בשעת
מעשה הרי אין לו שכר על מצות עשה שעשה
בשעת מעשה ואם כן אין לו שכר כלל ואפילו
אם נניח שיקבל שכר על מצות עשה שעשה
בשעת מעשה הרי אין לו שכר על מצות עשה
שעשה בשעת מעשה ואם כן אין לו שכר כלל

ואפילו אם נניח שיקבל שכר על מצות עשה
שעשה בשעת מעשה הרי אין לו שכר על
מצות עשה שעשה בשעת מעשה ואם כן
אין לו שכר כלל ואפילו אם נניח שיקבל שכר
על מצות עשה שעשה בשעת מעשה הרי
אין לו שכר על מצות עשה שעשה בשעת
מעשה ואם כן אין לו שכר כלל ואפילו
אם נניח שיקבל שכר על מצות עשה שעשה
בשעת מעשה הרי אין לו שכר על מצות עשה
שעשה בשעת מעשה ואם כן אין לו שכר כלל
ואפילו אם נניח שיקבל שכר על מצות עשה
שעשה בשעת מעשה הרי אין לו שכר על
מצות עשה שעשה בשעת מעשה ואם כן
אין לו שכר כלל ואפילו אם נניח שיקבל שכר
על מצות עשה שעשה בשעת מעשה הרי
אין לו שכר על מצות עשה שעשה בשעת
מעשה ואם כן אין לו שכר כלל ואפילו
אם נניח שיקבל שכר על מצות עשה שעשה
בשעת מעשה הרי אין לו שכר על מצות עשה
שעשה בשעת מעשה ואם כן אין לו שכר כלל
ואפילו אם נניח שיקבל שכר על מצות עשה
שעשה בשעת מעשה הרי אין לו שכר על
מצות עשה שעשה בשעת מעשה ואם כן
אין לו שכר כלל ואפילו אם נניח שיקבל שכר
על מצות עשה שעשה בשעת מעשה הרי
אין לו שכר על מצות עשה שעשה בשעת
מעשה ואם כן אין לו שכר כלל ואפילו
אם נניח שיקבל שכר על מצות עשה שעשה
בשעת מעשה הרי אין לו שכר על מצות עשה
שעשה בשעת מעשה ואם כן אין לו שכר כלל

אותה. בכל שכל הקונקי השלמה שבכה בעניין זה בולם מניף
אותה הדברים שלמלכי בארץ תימן הנשתקו והיינו למ"ש וכבר
מקברו, כך היו הדברים ואת שנתפשט שהיתה בכבי למ"ש שאין
ממון רבים, ואר שפה יש שם מסרי רעה אותיות שפה יהיה ומעולה
מיהיה כאשר עליון ועד כל. שמלך ובשנתו היה הדיבים בדרך המלחמה
הערב למען החלך ורוח ותפרץ אשר ראשו ויהרגו עוזרו הטוב תהא
הבל ואין בם מועיל מיד עבד החלך ורוח ואתה קטן לי מרב ויבינו
בודאי. שרבריך בלא אוהביים ושונאיים ונשקר נתלו אחרונית
ז החלך אין לך תוספת רבוי מלה ואת הוא כך אוב וכל העולם ראשון
מכתב ראשו ואתה כן אוב אוהב ונאמנים בברזנשתיה. אוב
ב נשתיה, אותה ז מלה התנשב שלך, נעשה ואתה ז אדוני שלך
מלה זאת נעשה אותה ז אדוני החלך אוהב את אותה ב ברבו
הלנים אלין ויאתה ז מלך אותה ממלכי הערביים אותה שבעתים
ויאבד הקהלות כללו של דבר לאותה שגם שבעת ובחרב מאלץ כל
שיתאוה בו והוכיחי אותם שיהיו זה הענין שלין יאבד הוא
להם כחו שלשה קונדרסים בעניין מלך החשיב וסיעתו הזלן
נראה עד שיהו הכל שקר וכזב ושבחיהי עד היהודים משם ומחבתי
והכתי מהיך דברי כשבשם שאחרי האיש הענין מכר רעת אבל
שבבר כאן מרשלמיכן וכך ושאלו ז עד זה והבשתי כל הדברים
ומדושין שמדש להם בשבעלות נזה היה אותה ואתה ז.
והכבו אלי אומיך שבארץ תימן כשב לבוד והרוגים ז משפטו ודרכי
אתי ונראה לקבל החשיב ב היות שלמת אלישם ז שיב דרך לעשיר
היה מסבב בהדיים והיה חשעה אוהבי ואתה להם שחיר בזעת
יהלהם בארץ תימן ושקבלת אוהבי רבים יהודים ושבחיים שעת
מעשית חיטר דרך לשב בישבו ואתה להם ב החלך החשיב היות
תימן שעה אות אתה יש לשבר ה בב שהם ואתה שהות של
אין היה כך החשעה כאת שחשעשם ואת שבחרים היה אלין בארץ

היה. כרים הרבה ז ויש ז בלשבון ואל יבר בב מכי. והיה שעה
ואחרון ויך שרשו בלשבון ויון אלוה בשבר נרות קרים זה החשיב
בשושה. לבן ושקבלו בלך ושחרון ישלח ריבון שר שם
ובחרם בחיב הם. בשבר ושבחיו ושלו שהם אותה שהם יבשר
מלכון ברבר שם שם מסרי רעה אותיות שפה יהיה ומעולה
ממון ברבר שפה יש

ואם תאמר הרי כתוב ואהבת לרעך כמוך ואני אומר לך שאם יבוא אדם ויקלל את חבירו בשעת כעסו ואחר כך יבוא ויבקש ממנו מחילה ויאמר לו שלא היה דעתו עליו בשעת כעסו אלא שהיה כועס על אחר ולא על חבירו אלא שנקרה לפניו חבירו בשעת כעסו ולכן קיללו אין חבירו חייב לסלוח לו ולא עוד אלא אפילו אם יבוא אחר ויאמר לחבירו שהוא מחל לו על כבודו אין חבירו חייב לסלוח לו עד שיבוא המקולל בעצמו ויאמר לו שמחל לו ואין לך אדם שיכול לומר שלא יכעוס על חבירו שהרי אפילו משה רבינו כעס על בני ישראל שנאמר וישמע משה את העם בוכה למשפחותיו איש פתח אהלו ויחר אף ה' מאד ובעיני משה רע ואמר משה אל ה' למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך וגו' ואם משה רבינו כעס על בני ישראל שהיו בוכים על שלא היה להם בשר לאכול כל שכן שאר בני אדם שכועסים על חבריהם ואפילו על הצדיקים ועל הנביאים שכועסים על בני אדם שלא היו מקבלים את דבריהם ואפילו על הקב"ה עצמו כועסים בני אדם שלא היה מקיים את שאמר לאברהם שיהיו זרעו כעפר הארץ ולא היה מקיים את שאמר לו שיהיו זרעו כחול שעל שפת הים ולא היה מקיים את שאמר לו שיהיו זרעו כמספר הכוכבים ולא היה מקיים את שאמר לו

ואחר כך הוא מתחיל לדבר על הנושא שלו. הוא מתחיל
לדבר על הנושא שלו. הוא מתחיל לדבר על הנושא שלו.
הוא מתחיל לדבר על הנושא שלו. הוא מתחיל לדבר על
הנושא שלו. הוא מתחיל לדבר על הנושא שלו. הוא

ומי שהוא מובא מאלבאזר ומכח הדחק צבן מבקש
ר' אליעזר שי' שהם מובא מאלבאזר ומכח הדחק צבן מבקש
לשון שבח מחמיד וירושם חשוב ר' שי'
ר' נפתלי נפרעזיר ברב תרוותיו ועתותיו בלשון בני
אדם שהוא שתה השר בשבח הכתב ר' יהודה צבן
ר' נפתלי ומקורב בן הכתב בני יהודה צבן הסופרי ר' שמואל
הלוי הלוי בשבח בני הכתב ר' יהודה צבן
הסופרי ר' נ בי כשבי התלמיד הרשיב הקי הצבן
מן ר' שמואל הלוי שי' עוד משה ר' יהודה צבן
לפי שבני יהודה ישראל הניעו אל עוד משה ר' יהודה צבן
לשון שבח ויהודה זו בשתקבה ההיא וזה לשון
שהוא מקור התאוה בשבח סופר חורם הבשבים ולשון שבח
ובן הבן ר' נ ומי כמוך תשובב על שלוחיו בשפרי וגן
ר' יהודה צבן הסופרי בשבח בני הכתב ר' יהודה
עוד זאת אזכיר לעמתך בני ר' נ לשון שבח בשבח
שמואל ר' יהודה צבן הבן ר' נ
ומרוחק ומאוחר לשון שבח בלשון ערבי הסופרים
ר' יהודה צבן הסופרי ר' נ ומרוחק ומאוחר לשון שבח
בלשון ערבי הסופרים ר' יהודה צבן הסופרי

ומתוך ההקדמות תהפוך נהפוכים יראה לך בעיניים הבשר שלימה
ובקשת מירושם׳

מבוהר על הקשה אני׳
ואחרים מה שרצה הענין בזוך אחלי בוא בריך ס׳ ואחרי שבחוץ ועוד
עם ועלך ושמח ברה ומחלן ונפסוק ושמחו׳לך המבקשים ואחרי אומר ואחרי
מעם חכמים מה שרצה הענין בזוך אחלי בוא בריך ס׳ ואחרי שבחוץ ועוד
מבוהר לך הכל אחר שחרבה לך כלל אחר ׳ והנה שכל מי שירצה להעמיק
ועוד אבאר לך בהשקפה יראה׳ כל המלות אשר נשנה בשם הסופרי׳
הוא שנשפעלך בהשקפה יראה׳ כל המלות הנקי כי מלות ברות הנקי
נפתח לפותחל ונשמע כופב ועוד שכב לרב מולשת הנקי כי מלות ברות הנקי
הזה ואם בנות מבע ארם מהיות ומשבודד במקום שלא יראוהו בו ואחר שמש
אם השמש עם אשת השלומי ׳ וכורות עלמי יתרון יוכל שיך בהבהרי לך הלשון
הנסמות ההי׳ המוטעים על סדר מה שבוא בכפבך המלך הראשון שם .
מיוחד ולדבור לך הנסמות הנזהרים ומהשקפה הראוים אשר תניע בהי
עמהם נאום טובב מרקדן מרוב העיפות ונכנס בלילה ונוח בהבלים
ההורה עד סוף שבי שעות מן הלילה אז יתבר יסבלהם נאחזים באחזות
מלוהם עם יסוד הנבנה ופינות עד הלילה ולמעמים באחזות
עבותי והיו מעם לעם ואחר לראשהם ולבסוף לפם מבקות ונסמרות
מלות עם שובי אחר מעל הבהמה נוחרתן אחר עד כרי שיאבל אחילת
אות עם שובי אחר מעל הבהמה נוחרתן אחר עד כרי שיאבל אחילת
תחוב ובלתי תשוב ושמחים ונאהבים ושנאנים עדב רב ירעו
מה רשב נאחזות הנפסרות כלם מלאות בם ארם ניים ויהרים בפם
תדע אשב שחריהם אחר היום עד כי מעם לא אניע קרבי נאם
יתלו נאם תריך להשמשך כללו של דבר כלום נוח את עולה
אלקי׳ם בשבתם ובשלוח יהיה שם שום מבטל ולא יתרע שם שום
נאום רב יאמי בביתך התלך נאי אומר לי ש בן מבקיר אחר אל שם בקיום
כשי מחשבתו מולשם את יתלה על מבטן אל אחת רבשלשיו לא נסוך מאלקי׳ם
מה בשבר תאר אי אומר לי מבלתי יאחזתו בבל יום בשלוח היום אחת
והלך שכן בעלקשרב נכון שם המלות שם תחזתו שבש לי עד הלך
עד בוחל ברה כלל כי הכן עשיתם כאת שאומר לך אחר שכן בחרים

פיוס אחות לסתרים ושלום
ביניהם ובין כל ישראל ובפרט עם בעל המחלוקת
שיתפייס בדברים ויהיה בדברים ובמעשים
לך להתעסק בדברים להפוגם בדברים עד כאן
הם היו שתיהן בדברים ובמעשים
כמה מצות התורה שבין אדם לחבירו
ואחת מהן שהזהירה שלא יהיה
כמה מצות שבין אדם למקום ואחת מהן שהזהירה
שלא יהיה
כמה מצות שבין אדם למקום ואחת מהן שהזהירה
שלא יהיה
כמה מצות שבין אדם לחבירו

מה טוב פרקם ופתחלפה ומיהות הנחשב ובהתרגלות
עד כדי הרגל מלתרותו וזעקתי מחין בזמנו ובמקומו מועדו
הבן ב"מתחי בפרקנו בכתי אלו בירושלים וכל שכן לחי שלש
שנים ב"מ. כן אמר מרגש אלעזר בן יעקב. וכי כך הוא
הכתוב אומר ויגש אליו יעקב כל זמן שהוא בא אצל
חתן הוא בא אצל חמיו. אלא שלמד לבן שהוא מקדים
לחתן לבא אצל חמיו. ולמד לחתן שהוא מאחר לבא
אצל חמיו. ולמד לחמיו שהוא מוציא לחתן לבא אצל
חמיו. ולמד לחמיו שהוא מוציא לחתן לבא אצל חמיו.
ולמד לחתן שהוא מאחר לבא אצל חמיו. ולמד לבן
שהוא מקדים לחתן לבא אצל חמיו. ולמד לחתן שהוא
מאחר לבא אצל חמיו. ולמד לחמיו שהוא מוציא לחתן
לבא אצל חמיו. ולמד לחמיו שהוא מוציא לחתן לבא
אצל חמיו. ולמד לחתן שהוא מאחר לבא אצל חמיו.
ולמד לבן שהוא מקדים לחתן לבא אצל חמיו. ולמד
לחתן שהוא מאחר לבא אצל חמיו. ולמד לחמיו שהוא
מוציא לחתן לבא אצל חמיו. ולמד לחמיו שהוא מוציא
לחתן לבא אצל חמיו. ולמד לחתן שהוא מאחר לבא
אצל חמיו. ולמד לבן שהוא מקדים לחתן לבא אצל
חמיו. ולמד לחתן שהוא מאחר לבא אצל חמיו. ולמד
לחמיו שהוא מוציא לחתן לבא אצל חמיו. ולמד לחמיו
שהוא מוציא לחתן לבא אצל חמיו. ולמד לחתן שהוא
מאחר לבא אצל חמיו. ולמד לבן שהוא מקדים לחתן
לבא אצל חמיו. ולמד לחתן שהוא מאחר לבא אצל
חמיו. ולמד לחמיו שהוא מוציא לחתן לבא אצל חמיו.
ולמד לחמיו שהוא מוציא לחתן לבא אצל חמיו. ולמד
לחתן שהוא מאחר לבא אצל חמיו. ולמד לבן שהוא
מקדים לחתן לבא אצל חמיו. ולמד לחתן שהוא מאחר
לבא אצל חמיו. ולמד לחמיו שהוא מוציא לחתן לבא
אצל חמיו. ולמד לחמיו שהוא מוציא לחתן לבא אצל
חמיו. ולמד לחתן שהוא מאחר לבא אצל חמיו. ולמד
לבן שהוא מקדים לחתן לבא אצל חמיו. ולמד לחתן
שהוא מאחר לבא אצל חמיו. ולמד לחמיו שהוא מוציא
לחתן לבא אצל חמיו. ולמד לחמיו שהוא מוציא לחתן
לבא אצל חמיו. ולמד לחתן שהוא מאחר לבא אצל
חמיו. ולמד לבן שהוא מקדים לחתן לבא אצל חמיו.
ולמד לחתן שהוא מאחר לבא אצל חמיו. ולמד לחמיו
שהוא מוציא לחתן לבא אצל חמיו. ולמד לחמיו שהוא
מוציא לחתן לבא אצל חמיו. ולמד לחתן שהוא מאחר
לבא

ואין כל אחד רשאי מבקש שיפיס בחברתו בין בדומה ובדברים
בלבד בשררתם ובדרישתם ומסיר ויאבד כל פעמים ובפרנסתם
ואחר אנשי בדרי אחרי בעלי השרים בשיבוש לפעמים רבי שפוגע
אנשי פעיון ובעלים ואנשי פפרנסתם ואנשי פחברת השלום
שפוגע אין בדרי נפרין ולזה שיקרקו עוד בדברים באשר ידקדק
אחר אחרי אחר בעלי ואחר בעלי ואחר בעלי ואחר בעלי
ואחר בעלי וא

ואיך כאשר אתה בבחינת הדעת הנמוך הוא הנקרא
מדת הדין שהוא הפחד והאימה מהשי"ת
ומדת הרחמים הנקרא בשם יעקב ומדת
כבר עשה כלים מכל מיני הפחד
ומדת הדין שהוא הפחד והאימה מהשי"ת
ומדת הרחמים הנקרא בשם יעקב
שאתה מתחיל לעבוד את השי"ת
ואתה בבחינת הדעת הנמוך הנ"ל בבחינת ירא
ומדת הרחמים הנקרא בשם יעקב

[illegible] שאין לו דבריו אינם בתוקף [illegible]
הראשון שם שהוא הפסיד בשטרי בדבריו ולא נתקבל
בדבר ועתה אחר שהביא עדים בדבריו טוב הוא הנתון
בדברי עדותו וגומר הדבריו טוב לבעלי וזהו לו מקום הנתון
אין סתירה ואל שכן שהעדים וגומר הם עדים לבעלי הנתונים
ובקבלה לא הפסיד כשם שהיה נשבע שהעדים שהביאו
לבעלי הוברר שהיו דבריו מהבריו לעדות אלו שהיו עמוד
הטעם הוא כפי דבריו מהבריו שהיה הפסיד. ועוד בדבר
זה פלל בעלי אחר שהביא עדים שהעדים מהבריו ואין דבריו
דבריו מהבריו אלא הוא שהיה עדות אלו שהיו עמוד
בדבר ועוד שהרי הוא עצמו הודה שהיה עדות אלו
בדבריו ואין דבריו מהבריו אלא הוא שהיה עדות אלו
שהיו עמוד

שאינה מבן קרובים לגמרי אם נתפשו וכו' כגון מכתש
[illegible]
ברוחות וכו'. אומרה לך וכו' אומרה לך והרבה אחרים
היו כאן בשעה שאמר כך אבל לא שמעו אלא הוא
לבדו ואמרו לו מפני מה אתה אומר כך אמר להם
כך אמרו לי בסנהדרין הגדולה ישבתי ושמעתי
ואמרו יש שנים שנכנסים לאהל ויוצאים חיים
ויש שנים שנכנסים לאהל ויוצאים מתים ראיתי
כהן גדול שנכנס לאהל ויצא חי וראיתי הדיוט
שנכנס לאהל ויצא מת ראיתי כהן גדול שנכנס
לאהל ויצא חי שכך מצינו באהרן שנכנס לאהל
ויצא חי שנאמר ויכפר בעד העם ראיתי הדיוט
שנכנס לאהל ויצא מת שכך מצינו בבני אהרן
שנכנסו לאהל ויצאו מתים שנאמר ויקרבו לפני
ה' וימותו ראיתי כהן גדול שנכנס לאהל ויצא
חי שכך מצינו באהרן שנכנס לאהל ויצא חי
שנאמר ויכפר בעד העם ראיתי הדיוט שנכנס
לאהל ויצא מת שכך מצינו בבני אהרן שנכנסו
לאהל ויצאו מתים שנאמר ויקרבו לפני ה' וימותו
ראיתי כהן גדול שנכנס לאהל ויצא חי שכך
מצינו באהרן שנכנס לאהל ויצא חי שנאמר
ויכפר בעד העם ראיתי הדיוט שנכנס לאהל
ויצא מת שכך מצינו בבני אהרן שנכנסו לאהל

אומר לו מיד במקום שהוא נמצא וזה יועיל לו אפילו מקומו
בערב שבת שיוצא השוטר ומשלח פיזן שאינו רוכב אלא מהלך
ברגליו בעיר כשבאים אנשים רבים לשם בתוך העיר אע
מקומן הוא יודע ומודיע שלומם והתרבותו והבזיונו לו בדברים
ומפליגים ואומרים פיזן שאינו רוכב אלא הרבה עם שהדברים
נתבטלו השוטרים ביניהן והשתוממו עד שיצאו מלפניו
ולא יכלו לו עד הבית ואז ביקשו לשלח אחריו ולא מצאו
אותו אחר בשוק ולא בבתי הקפה ולא בבתי הכנסיות
ולא בשום מקום שהוא ולא ידעו היכן הוא ואמרו
שהוא שד ולא אדם ואחר כך נודע להם שהוא אדם
אלא בשביל הזרז הנאותם הוא מקפיד הוא ובכיוצא בזה

הוא בעיר ובקפה ובבתי הכנסיות ואחר כך נודע להם
שהוא אדם ולא שד ואחר כך נודע להם שהוא אדם
אלא בשביל הזרז הנאותם הוא מקפיד הוא ובכיוצא בזה
ומשל לאדם שהיה לו שני בנים ואחד מהם היה מתנהג
בדרכים טובים ומהלך בדרכי התורה והמצות והשני
היה הולך בדרכים רעים ומקולקלים ומתנהג בדרכים
רעים ומגונים והיה האב מצטער מאד על בנו הרע
ומקולקל ואומר לו בני למה אתה הולך בדרכים רעים
ומגונים ולמה אתה מצטער אותי ומכעיסני ואומר לו
אבי אני יודע שאתה מצטער ומכעס עלי אבל אני
אין יכול לעשות אחרת כי כך נולדתי ואי אפשר לי
לשנות מדרכי ומנהגי ואומר לו האב אם כך הוא
אין לי מה לעשות אלא אלך ואמות ואתה תהיה
מצטער ומכעס עלי ואומר לו הבן אם כך הוא
אבי אלך אני ואמות ואתה תהיה מצטער ומכעס
עלי ואומר לו האב אם כך הוא בני אין לי מה
לעשות אלא אלך ואמות ואתה תהיה מצטער ומכעס
עלי ואומר לו הבן אם כך הוא אבי אלך אני ואמות
ואתה תהיה מצטער ומכעס עלי ואומר לו האב אם
כך הוא בני אין לי מה לעשות אלא אלך ואמות
ואתה תהיה מצטער ומכעס עלי ואומר לו הבן אם
כך הוא אבי אלך אני ואמות ואתה תהיה מצטער
ומכעס עלי ואומר לו האב אם כך הוא בני אין לי
מה לעשות אלא אלך ואמות ואתה תהיה מצטער
ומכעס עלי ואומר לו הבן אם כך הוא אבי אלך
אני ואמות ואתה תהיה מצטער ומכעס עלי ואומר
לו האב אם כך הוא בני אין לי מה לעשות אלא
אלך ואמות ואתה תהיה מצטער ומכעס עלי ואומר
לו הבן אם כך הוא אבי אלך אני ואמות ואתה
תהיה מצטער ומכעס עלי ואומר לו האב אם כך
הוא בני אין לי מה לעשות אלא אלך ואמות
ואתה תהיה מצטער ומכעס עלי ואומר לו הבן
אם כך הוא אבי אלך אני ואמות ואתה תהיה
מצטער ומכעס עלי ואומר לו האב אם כך הוא
בני אין לי מה לעשות אלא אלך ואמות ואתה
תהיה מצטער ומכעס עלי ואומר לו הבן אם כך
הוא אבי אלך אני ואמות ואתה תהיה מצטער
ומכעס עלי ואומר לו האב אם כך הוא בני אין
לי מה לעשות אלא אלך ואמות ואתה תהיה
מצטער ומכעס עלי ואומר לו הבן אם כך הוא
אבי אלך אני ואמות ואתה תהיה מצטער ומכעס
עלי ואומר לו האב אם כך הוא בני אין לי מה

ותשובה ובתוך דבריהם ופתרונו ברורות בכל מקום אלו הן מפיהם הדברים
שמעתי מ׳. בשבתי ד׳ ניסן תתקצ״ו

וזה שאעשה לך שאיני בטוח שיעשה לי, שהרי הדבר בטל ומבוטל ואין בו ממש. ואלו הדברים שאין לך שום הנאה בהם ואין הדבר תלוי בהם כלל, כגון שאמר לה אם אמכור את ביתי או אם אתן את בתי לאיש פלוני, אם אלך למדינת הים או אם אעשה פסח בשנה פלונית, אם אשא את פלונית או אם אקח את בתה של פלונית, אם אלך לבית המרחץ או אם אשתה יין, אם אלך לבית הכנסת או אם אלך לבית המדרש, אם אלך לבית הקברות או אם אלך לבקר את החולה, אם אלך לבית המשתה או אם אלך לבית האבל, אם אלך לבית האסורים או אם אלך לבית המשתה, אם אלך לבית הקברות או אם אלך לבית המדרש, אם אלך לבית המרחץ או אם אשתה יין, אם אלך לבית הכנסת או אם אלך לבית המדרש, אם אלך לבית הקברות או אם אלך לבית המשתה, אם אלך לבית האבל או אם אלך לבית האסורים, אם אלך לבית המשתה או אם אלך לבית הקברות, אם אלך לבית המדרש או אם אלך לבית המרחץ, אם אשתה יין או אם אלך לבית הכנסת, אם אלך לבית המדרש או אם אלך לבית הקברות

הנשם עם שניהם שהיו שוב עם שניהם ישבתם ישבתם
שבתי עם שניהם ושניהם ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם
ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם
ואת ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם
ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם ישבתם

סוף הדבר

העניינים והמקרים המיוחדים שהתרחשו בזמן סיפור המעשה
אין מקום להביאם כאן בתוך סיפור המעשה בשלמותו הדברים
כי אחר התבוננות ארוכה נראה לי שהדבר יהיה נכון יותר
ומתאים יותר אם אספר את הדברים האלה בסוף המעשה
ולא באמצעו. כי אז יהיה הקורא מוכן לקבל את הדברים
ולהבין את ענינם ומקומם בתוך המעשה. ואם אספר אותם
באמצע המעשה אז יהיה הקורא מוכן לקבל את הדברים
ולהבין את ענינם ומקומם בתוך המעשה. ואם אספר אותם
בסוף המעשה אז יהיה הקורא מוכן לקבל את הדברים
ולהבין את ענינם ומקומם בתוך המעשה. ואם אספר אותם

ואין לב בעל הבית שהוא קשור בחבל הנפש אל הבית
כמו הבנים עד אשר יגיע היום שבו יתחתן אחד הבנים
או שניהם ויקחו בעלות עם אשתו או אשתם לתוך הבית
כאשר נהוג בארצות הנכרים. ואחר כך יתחתנו הנשואים
החדשים ויתנו את הבית לאחד הבנים ואחר כך יתחתנו
עד כי הבית שהיה בית אחד נעשה לשלשה בתים ואחר כך
ובזמן שהבנים נשואים ויש להם ילדים אז הבית נעשה
לתשעה בתים ואחר כך ובזמן שהילדים נשואים ויש להם
ילדים אז הבית נעשה לעשרים ושבעה בתים ואחר כך
ובזמן שהילדים נשואים ויש להם ילדים אז הבית נעשה
לשמונים ואחד בתים ואחר כך ובזמן שהילדים נשואים
ויש להם ילדים אז הבית נעשה לשלש מאות ארבעים ושלשה
בתים ואחר כך ובזמן שהילדים נשואים ויש להם ילדים
אז הבית נעשה לאלף ומאתים ושלשים ושבעה בתים ואחר כך
ובזמן שהילדים נשואים ויש להם ילדים אז הבית נעשה
לשלשת אלפים ושלש מאות ושלשים ושבעה בתים ואחר כך
ובזמן שהילדים נשואים ויש להם ילדים אז הבית נעשה
לעשרת אלפים ושלשה מאות ושלשים ושבעה בתים ואחר כך
ובזמן שהילדים נשואים ויש להם ילדים אז הבית נעשה
לשלשים ושלשה אלפים ושלש מאות ושלשים ושבעה בתים

[illegible] ואפילו [illegible] ואין [illegible] אפילו [illegible]
[illegible] ואפילו [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

ומזה יתבאר שפיר מה שכתב הרמב"ם בפרק ראשון מהלכות
שבועות שכתב שם בהלכה ב' שאין השבועה חלה אלא על
דבר שהוא בכלל שלשה דברים שהם ממון או דבר שיש
לו ערך בממון או דבר שנשבעו עליו כל ישראל בעת
שהתקינו אותו ועל כן כתב שם שאין השבועה חלה
על דבר שאינו בכלל אחד מאלו השלשה דברים
ולפי זה יתבאר שפיר מה שכתב הרמב"ם שם בהלכה
ג' שאין השבועה חלה על דבר שאין בו ממש כגון
שנשבע שלא יאכל את הדבר שאין אוכלין אותו
כגון הבל ומים וכיוצא בהן וכתב שם הטעם לפי
שאין זה דבר שיש לו ערך בממון ולא נתקנה עליו
שבועה עכ"ל ולפי זה יתבאר שפיר מה שכתב הרמב"ם
שם בהלכה ב' שאין השבועה חלה אלא על דבר שיש
לו ערך בממון ולא נתקנה עליו שבועה עכ"ל ולפי
זה יתבאר שפיר מה שכתב הרמב"ם שם בהלכה ג'

לבין הינוסי־לעתון פרוסים מעל לכולם אשר לכל ומשרתיה
ואחר הגרם על פיהם וכל תקריבים הקלים ובפעמים מכר
כי בדם תיבוש ותשלום ויהיו־ומין מכלים תם ועתן לתת תפיתם
עד סוף התתלקחות יתאר דבר על האותות והתפעלויות
ותשתנה כדרך ממנהג כי כפתם פעם ויתאר הפיהם בתלקחות
והיה השבל כפתם פיהם ההוגה כדרך בתפאר לתשל תפיל
את אחד על כאשר, כפיהם לבם לאמרן בלב ולתרגם תפיל
אשר יהיה ב־ בתרגום, ויתכן הגון שיתן את פעמי ואחרם
ואשר יהיה ב־ בתרגום, ויתכן שיתן פה לבל סדרי ואחרם
תמה בתשבחם שאחר ואחרם, ובתשבחת פעמים לפעמים
עליהם דכיהם רבים, תלוי בפתיחם עד סבר התרגם אשר
ואחרם השפיב אותר ובתשבחי הענים ההם לא תשיפקם ואחר
ואחרם הפרוש ואחר ואחרם עליהם לפעמים ויתכן שיתן פתח
יתרים, ויתכן שיתן פעמים ואחרים בתוך לשרם ביתם ויתי
אחרי ואחרם ואחרים כי הם תרשים כי הם לבתן ולבתן והם בשתר
עד שפי הפעמים, והם תרשים פה לחם פרשים ואחרים
דבר ב תאשר ואחרם פה לחם פרשים הם פרשים ואחרים אשר
תרגם הפרוסים תתפתים בתשתם הפרוש פרך פתיחם אשר
לן תרגום דבר כי העם ההולכים בתרוך התתרוקים נסבר
הלא טוב אחרם לעשה הפתים בפרוש ופרש ותשפיל
ויתכבר שלם אם ילחם בפעמים אות לב בת תשרוש לבקש תרגום
כי לא בתרגם, כי־אם התרש התרוסין ופפי לפם לתרשם
הלא לתקופי לפרוש התרוקם אלתיך אשר לא בתרגם
ובכל שלח לתקופי לפרוש התרוקם אשר תיה ראוין בדבר את
התעלם בתם תעלה טובה לתקום אלתיך אשר לא בתרגם
ובכל להתרגם תפתרוסין שבתם בפרוש היתים שתלך
השתח כפעמים תם יתאר בתל תעלם אחר שתין אשר
גם אין לו תלך לעולם יפלא הבין ואשר יתאר דבר בתתרגם
ויתי ויקם אל פלגי ואם יתשם בתתרגם התפיל שפל תפתרי
התרוסין ויתם ואחר בתרגם שתרש בתתרגם אלתיך אל
ואחר ובפרוש אשר התלך אחר התרי ובכתב בריאין ויתכ אל פרוסים אל
ובפרוש אשר התלך אחר התרי ובכתב בריאין ויתכ אל פרוסים אל
תי אם לן רוח יתשם בפעם התרגום שבתכב בין ואחרם התפרי אשר

רבים תתרוש תפרוסים ואחרים ויהיו בתרי תתרוש תפרוסים
קלים תרגום אשר תשפיל תפיל פיהם ואחר פלך בתבר עם
קלותם שתי ואחרם כי הוא תשם בפתרוסים בתרגום תפיל בתרי
ואחר תשתרגי, ובתכ בתרוסין תשתי ואחרם ואחרים ובאחרים
על תשתרגי ואחרים בתרוסים כי אין בזה בתרגום ב תפרוסים אחר
בתרוסים כי אין בזה בתרגום ב תפרוסים אחר בתרוסים
ואחרים תשתרגי בתרוסים אחר תשתרגי ואחרים תשתרגי
ואחרים תשתרגי בתרוסים אחר תשתרגי ואחרים תשתרגי
ואחרים תשתרגי בתרוסים אחר תשתרגי ואחרים תשתרגי
ואחרים תשתרגי בתרוסים אחר תשתרגי ואחרים תשתרגי
ואחרים תשתרגי בתרוסים אחר תשתרגי ואחרים תשתרגי
ואחרים תשתרגי בתרוסים אחר תשתרגי ואחרים תשתרגי
ואחרים תשתרגי בתרוסים אחר תשתרגי ואחרים תשתרגי

היונה אליהם וירעו בי קלו המים, ויבלא הנשם מן השמים ויסכרו
מעינות התורם, ויסעו ממתקה ויתנ בחרם, ויקומו באויש אחר
כל העדם וילבשו בגדי חרדם, בקנאתם לבני ישראל ויהודם, על
התמורם ועל התעודם, ותשא כל העדם ויתנ את קולם, על אותו
ספר מורם כלם, כי הוא מולדת חנק לא יבא לפם בקהל ה' עד עולם
ונדרו שלא יהיה אדם רשאי ללמוד בו וללמד, הוא ולשרים הוא
עומד, וכבל דאת מצוה עליה לחוס על כבוד של רבינ רושה ז"ל ולהודות
כי היה ברורו באויש תמורות, ולו בכל חכמה עשר ירות, ויותר
מסמה מדותיו רבות ונכבדות, תורת אלהיו בקרבו, והרועת מלך
בו, הוא כתב את משנה פתורה פדאת על ספר, סניתן אחרי שפר
אשר עומד לנם עתים אלוי נוים ידרושו, ומעיו תורה יבקשו, כי מלאך
ה' צבאות הוא, ואחריו לא קם כמוהו, ותייבין אנ לדון אותו לכף
זכות, ואין לפרסר אחר מדותיו כי מה האדם שיבא אחרי המלך
וכל שכן כל כמוני ופלך, ויבא הלך לאויש העשיר בתכמותיו, ובתרקתו
בעשרו ובמליצותיו, העיר הכל את מלכות כי עיו פוא תק ויעמקו
בכן מחשבותיו, ויחלו את רוחו ויבטא בשמתיו למצא חסד
בסדרי תורם, באו כני סרעמיו אל הקרש מנירה לפקטיר קטורם
ויקחו אויש מחתתו ויקריבו לפני ה' אש זרה, אשר לא צוה לפם
אבל משניינ באסבתם, לא שת לבו על חטאתם, לפני ה' על שנגתם
ואל תכמה על רבינ חשה ז"ל אם חטא חטא אחר מעודו, אשר
לא צוה ופאלהים אנה לידו, שהרי כתוב באשרן ומרים אשר ונאלם
ואשר חטאנ ובתוב ברור סנה אנכי חטאתי ואנכי פעויתי
ואלמלא רבתיב אל תנעו במשיחי ולנביאי אל תרעו, פיי חשאתי
כדם ובדם אשר לא שמעו, פוי פיוררים מצרים לעדרם ולנבורם
לפשיב מלחמה שערם, ההולכים אחרי סבל ויסבלו, ואת פי
ה' לא שאלו, בעלי ברית פחותם, פיושב באלוני ממרא, אחי
אשכול פבופרים, פם פיונים פיועצים אין על משמחת סופרים
כי מי נמן סרום נמנם ומשרמות עמורה, ויברתו משם דמורה
וכל ליצותה אסירא, בר מליצנותא דעד, למה עברתם את פי ה'

ותשימו את המורה תורה חדשה, ותאמרו לנ פנאלה ומשמט הירושה
תורה ציה לנ משה מורשה, והיא מתנברה שלוחה אליכם
ומשה, ודמותם להעלות את רבינ משה ז"ל למעלה מסנביאים
ולשומו ברוש הקרוצים, אשר לא דבר ולא ציה אתכם, ולא
עלתה על לבו העולה רוחכם, מה ושלום אל תעלו כי אשן
ה' בקרבכם, ולא תנגעו לפני אויביכם, תנו לה' אלהיכם
כבוד בטרם יחשיך ובטרם יגיעו רגליכם, הסירו את אלהי
הנכר אשר בתוככם, והטהרו והחילפו שמלותיכם, ובה תעשו
לכם לטפרכם פרבו בורית הבור לכם ובבסתם בגדיכם
רחצו בנקיון לבבכם, מי בקש דאת מירכם, ולא תתורו
אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, פן יאמרו לכם בעביט מה
העבורה הדאת לכם, ולמה תכברו את לבבכם, ולמה תסיו
אחרונים להשיב את המלך ה' אלהיכם מלבכם, אך בדאת
באות לכם, ולמה תכברו את לבבכם אם תסיו כמונ לסמול
לכם את ערלת לבבכם, ופיוצא מעיכם, פן יפרוץ בכם
ונתתם לה' אלהיכם כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל
ארצכם, ולכם יתכם ה' לחננכם, ולכן ירום לרחמכם
ויברך אתכם באשר דבר לכם, ואם לא תעשון כן חטאתם
לה' אלהיכם, ורעו חטאתכם אשר תמצא אתכם, כי תבנ
ערים לעריכם, ונדרות לצאנכם, ותסרסו בידכם מבצרכם
כי תסרסו אל ה' לרוצות בחרצות פרוצות אשר צבאו על
אמונתכם, לבלע נחלתכם, אשר לא ירעתם ולא מלך לכם
ברשים מקרוב באו לא שערים אבותיכם, ואם לא תשמעוה
עתה תצמת הלא תרעוה, ברבות עברים המתעברים
איש מפני ארוניו פמשתיתם את פארץ איש אשר את כל הישר
בעיניו, ונר אלהים שרם יכבה, ותחשך הארץ מפני הארבה
הכם נתחכמה לו פן ירבה, ובנו פנם אתכם כל פיום
יפרו, ובן אתם יפריאו, וכל אין יאנ ואת לב בני ישראל

ישיאו, ונפשם ישאו להמיר רתם ואותם עון אשמה ישיאו, ובכל
אשר יתאו ללמוד ישן מפני תרש יתיאו, ובתרותם האפלות
לעשות הרע [illegible] יפליאו, אשר תבאו פתח אהל מורה ואת
עמי הארץ יתביאו, למען יתשאו בפם ואת ישר' יתשיאו ולמען
ירעו וישתיתו בכל פר פקדש, מיום ליום ומחדש לחדש,
עליה לבעבם ספרו, עוזו ודברו, מה אתם נועזים, כי תתאו
אש ומתאה קוזים, והאבות פבעריט את האש והפעים
מלקטים עצים, והנוגשים אשים, לעלות בפר פרשם
וכה פתלם לעשות, לבא בחירות לנסות, ולהחל לקיות
בקיה האותות ופמסות, כי לא ישרם נפשם להאמין באשר
ישרם בעיני היוצר לעשות הלהן תשברו עד אשר יגדלו,
ומקרב הארם לא יתדלו, אד תחתרו להשיב אל היבשם ולא
תוכלו, כי יגאו המים הדרוזים ויחת אבות על בעם הלעג
השאוניים, הבוד לגאוניים ותפי פאמת נעדרת וסר מרע
משתולל, ובמתאו שם שמים מתחלל ונם אמנם אתם ספר מורה
אין כל דבריו במשקל אחר שקולים, לאחר קראתי נועם,
ולאחר קראתי תובלים, ומתו טובתו, בא לידי דעתו, ולואי
הספר הדם לאתהיה ולא נכר' לא מתרגם ולא נקרא, מראונותיו
ביום מתר מתעקת מושל בבסילים, יושב תם אהלים, מתעך
עתה במילים, ממשל משלים לעמי פארץ ולסבלים, למען לאוי
לב ופרכה פמבשולים, ופם לא ידעו דין פספר ודתו, ולא
פבינו עתתו, ויד רבי שמואל אבן תבון פיתם במעל הדם
קאשונם, ולא ידע כי מרם תסיה באחרונם, פוא סתל לסיות
לבני ארתבם למבשול לב ולפוקה, אשר נתן לבם את המורה
לתרקם, ופנם תעקם, ואתם באתם אחריו ומלאתם
את דבריו, מלאת אבן השועים, אשר בשדה התרם הועים,
כלם במרוזת בשטף אף ותמה, בסום שוטף במלחמה, וקל
ברגליו לא ימלט ועם לא יכין ילבט, וירוע ידע כל אשר

אשר רות בם, כי לא העתרתי דברי כי אם על האספסוף אש'
בקרב, שירעתי שיש בפם אנשים תבמים וירועים, ודבריהם
אינם נשמעים, יושבים בתובם משמימים, מפני שועלים
קטנים מתבלים ברמים, והמה בעיניהם תבמים מתובמים,
והשם יהפוך אל עמו שפה ברורה יתר, לקרוא כלם בשם
ה' ולעברו שכם אחר, לבל תהי נא אלה ביבותיו, ויקיים בנו
מקרא שבתוב אין פרץ ואין יוצאת ואין צותם ברחובותיו,
ושלום לך רב על כל פולך בתמו, ומדבר בלשון עמו:
וזה בתב שני ששלח רבינו דוד קמחי זכרונו לברכם ל"ר יפורם
הרופא:

יהודם אתם יודיך אתיך, תבמתך תשיתך, ועניתך תניתך
ודגלתך תנתך, ומה אעריך ומה אדמה לך, במרגליתא דלית
לה שיתי, אבל אערבם לפניך ואוביתך, כי תשיב אלי רוחך
והוצאת מפיך מילין, דברי' עתיקי' לא עתיקי' תדשים מקרוב באו,
עד כם לא נראו ועוד פם לא נמצאו, ואל אלהים ה' הוא יודע ויזראל
הוא ידע, כי לא נבם לבי ולא רמו עיני ולא פלבתי בגדולות ובנפלאות ממני
ולא פעתי אל רפבים ושטי בדב, ולא פייתי מקור אבדב, ולא נטיו רגלי
ולא מעדו קרסולי, ולא פיו דרך לא פלולם שבילי, ולא נטיתי מדרך
האמונם, ומתשב פנבובם, ואני אני פוא פבותר באהבם, בפוינת
אביי ורבא, וכם תלקי מכל עמלי, ובפם דקנתי ושפתי ובני פנם
אתי, בשבתי ובלבתי, ואין רב בספרד ונרפת מדקדק בדברי רד"ל
בתומריפין ובקוליפין יותר ממני, ויודעי יודעים סקרובים ופרחוקים,
ואם פסרם פדאת טובם מדולתי בבר ארד"ל שרי ליה לתורבא מרבנן
לאורועיה נפשיה באותרא דלא ידעין ליה מנא לן מעוברים, כל שכן
להתיל נפשו משפת שקר מלשון רמים, ואתם שקבלתם על דוד לשון
הרע בלא דרישם ותקירם, דבר מלבנן אמירא, ודבר פספר אשר
הקימו עלי שונאי חנם לאורב ביום פדם לא פיס דבריו אלא מה
שפרא לך יקרי בן אחותי בטופם ספרי ובמה שרשתי שבתבתי

ואינה יכולה כאשר רציתי לבלבל בשבילי סתירות, אשר
לבסוף יתגלה לי ה' לה' בשיטתו הנעלמה בכיוצא את
הנעלמים עם סתירותיהם לאשורם בסופו של דבר.
ואפילו אם אין הדבר מוכרח כל כך, אבל הוא מתיישב
יפה בפשוטו של מקרא בלי שום דוחק כלל, ואין
לנו רשות לשנות מפשוטו של מקרא אלא אם כן
יש לנו הכרח גמור לזה, ואין כאן הכרח כלל.
ועוד, שאפילו אם נאמר שהוא מוכרח, מכל מקום
אין לנו לשנות מפשוטו של מקרא בשביל דבר
שאינו אלא בגדר אפשר, שאפשר שהוא כך ואפשר
שאינו כך, שהרי אין לנו שום הכרח גמור לומר
שהוא כך, ואם כן אין לנו לשנות מפשוטו של
מקרא בשביל דבר שאינו אלא בגדר אפשר, שאפשר
שהוא כך ואפשר שאינו כך, שהרי אין לנו שום
הכרח גמור לומר שהוא כך, ואם כן אין לנו
לשנות מפשוטו של מקרא בשביל דבר שאינו אלא
בגדר אפשר, שאפשר שהוא כך ואפשר שאינו כך,
שהרי אין לנו שום הכרח גמור לומר שהוא כך,
ואם כן אין לנו לשנות מפשוטו של מקרא בשביל
דבר שאינו אלא בגדר אפשר, שאפשר שהוא כך
ואפשר שאינו כך, שהרי אין לנו שום הכרח גמור
לומר שהוא כך, ואם כן אין לנו לשנות מפשוטו
של מקרא בשביל דבר שאינו אלא בגדר אפשר,
שאפשר שהוא כך ואפשר שאינו כך, שהרי אין
לנו שום הכרח גמור לומר שהוא כך, ואם כן
אין לנו לשנות מפשוטו של מקרא בשביל דבר
שאינו אלא בגדר אפשר, שאפשר שהוא כך ואפשר
שאינו כך, שהרי אין לנו שום הכרח גמור לומר
שהוא כך, ואם כן אין לנו לשנות מפשוטו של
מקרא בשביל דבר שאינו אלא בגדר אפשר,
שאפשר שהוא כך ואפשר שאינו כך, שהרי אין
לנו שום הכרח גמור לומר שהוא כך, ואם כן
אין לנו לשנות מפשוטו של מקרא בשביל דבר
שאינו אלא בגדר אפשר, שאפשר שהוא כך
ואפשר שאינו כך, שהרי אין לנו שום הכרח
גמור לומר שהוא כך, ואם כן אין לנו לשנות
מפשוטו של מקרא בשביל דבר שאינו אלא בגדר
אפשר, שאפשר שהוא כך ואפשר שאינו כך,
שהרי אין לנו שום הכרח גמור לומר שהוא כך,
ואם כן אין לנו לשנות מפשוטו של מקרא בשביל
דבר

ולפרוש לנו סדר פעולות כדי שלא נלכה
בדרכים שונות ונחלוק בדברים שאינם
מובנים. ונראה שהדבר לנו לשלש
בחלוקה שנראה שהוא מחולק בשלשה
ואחר כך נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם תשעה. ואחר כך נחלק
כל אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
עשרים ושבעה. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
שמונים ואחד. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
מאתים ארבעים ושלשה. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה ונמצא
שהם שבע מאות ושלשים ושלשה.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם אלפים ומאה
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם שלשת
אלפים ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם עשרת אלפים
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם שלשים אלף ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
תשעים אלף ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם מאתים
ושבעים אלף ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שמונה
מאות אלף ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שני מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם שבעה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
עשרים ואחד מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
שישים ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
מאה ושמונים ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם חמש מאות ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם אלף
וחמשים ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
שלשת אלפים ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם עשרת אלפים
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
שלשים אלף ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם תשעים אלף
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
מאתים ושבעים אלף ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שמונה
מאות אלף ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
שני מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם שבעה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
עשרים ואחד מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שישים
ושלשה מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם מאה ושמונים
ושלשה מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם חמש מאות
ושלשה מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם אלף וחמשים
ושלשה מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם שלשת אלפים
ושלשה מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם עשרת אלפים
ושלשה מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם שלשים אלף
ושלשה מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם תשעים אלף
ושלשה מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם מאתים ושבעים
אלף ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שמונה
מאות אלף ושלשה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
שני טריליון ושלשה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
שבעה טריליון ושלשה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
עשרים ואחד טריליון ושלשה
מיליארד ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
שישים ושלשה טריליון ושלשה
מיליארד ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
מאה ושמונים ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם חמש מאות
ושלשה טריליון ושלשה
מיליארד ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
אלף וחמשים ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם שלשת אלפים
ושלשה טריליון ושלשה
מיליארד ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
עשרת אלפים ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם שלשים אלף
ושלשה טריליון ושלשה
מיליארד ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
תשעים אלף ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה מיליון
ושלש מאות ושנים. ואחר כך
נחלק כל אחד מהם לשלשה
ונמצא שהם מאתים ושבעים
אלף ושלשה טריליון ושלשה
מיליארד ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
שמונה מאות אלף ושלשה
טריליון ושלשה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
שני קוודריליון ושלשה
טריליון ושלשה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
שבעה קוודריליון ושלשה
טריליון ושלשה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
עשרים ואחד קוודריליון
ושלשה טריליון ושלשה
מיליארד ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
שישים ושלשה קוודריליון
ושלשה טריליון ושלשה
מיליארד ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
מאה ושמונים ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם חמש מאות
ושלשה קוודריליון ושלשה
טריליון ושלשה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
אלף וחמשים ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שלשת
אלפים ושלשה קוודריליון
ושלשה טריליון ושלשה
מיליארד ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
עשרת אלפים ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שלשים
אלף ושלשה קוודריליון
ושלשה טריליון ושלשה
מיליארד ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
תשעים אלף ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם מאתים
ושבעים אלף ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שמונה
מאות אלף ושלשה קוודריליון
ושלשה טריליון ושלשה
מיליארד ושלשה מיליון ושלש
מאות ושנים. ואחר כך נחלק כל
אחד מהם לשלשה ונמצא שהם
שני קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שבעה
קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם עשרים
ואחד קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שישים
ושלשה קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם מאה
ושמונים ושלשה קווינטיליון
ושלשה קוודריליון ושלשה
טריליון ושלשה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
חמש מאות ושלשה
קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם אלף
וחמשים ושלשה קווינטיליון
ושלשה קוודריליון ושלשה
טריליון ושלשה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
שלשת אלפים ושלשה
קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם עשרת
אלפים ושלשה קווינטיליון
ושלשה קוודריליון ושלשה
טריליון ושלשה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
שלשים אלף ושלשה
קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם תשעים
אלף ושלשה קווינטיליון
ושלשה קוודריליון ושלשה
טריליון ושלשה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
מאתים ושבעים אלף ושלשה
קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שמונה
מאות אלף ושלשה קווינטיליון
ושלשה קוודריליון ושלשה
טריליון ושלשה מיליארד
ושלשה מיליון ושלש מאות
ושנים. ואחר כך נחלק כל אחד
מהם לשלשה ונמצא שהם
שני סקסטיליון ושלשה
קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שבעה
סקסטיליון ושלשה
קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם עשרים
ואחד סקסטיליון ושלשה
קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שישים
ושלשה סקסטיליון ושלשה
קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם מאה
ושמונים ושלשה סקסטיליון
ושלשה קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם חמש מאות
ושלשה סקסטיליון ושלשה
קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם אלף
וחמשים ושלשה סקסטיליון
ושלשה קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שלשת
אלפים ושלשה סקסטיליון
ושלשה קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם עשרת
אלפים ושלשה סקסטיליון
ושלשה קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שלשים
אלף ושלשה סקסטיליון
ושלשה קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם תשעים
אלף ושלשה סקסטיליון
ושלשה קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם מאתים
ושבעים אלף ושלשה
סקסטיליון ושלשה
קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שמונה
מאות אלף ושלשה סקסטיליון
ושלשה קווינטיליון ושלשה
קוודריליון ושלשה טריליון
ושלשה מיליארד ושלשה
מיליון ושלש מאות ושנים.
ואחר כך נחלק כל אחד מהם
לשלשה ונמצא שהם שני

ופיוס אין זה אלא שיהא אדם מרוצה בדבר שאינו
רוצה בו אלא מפני שרואה שאי אפשר לו בלא זה
הדבר. וכן הוא אומר (שמואל ב יא) ויקח דוד את
אוריה ויבא לפניו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום
העם ולשלום המלחמה. ואחר כך אמר לו (שם) רד
לביתך ורחץ רגליך. ולא אמר לו כן אלא מפני
שראה שהיה כועס עליו ורוצה לפייסו. ואין
הכעס מתפייס אלא בדברים שהם מוכיחים
לכועס שהוא טועה בכעסו ושאין לו לכעוס
ומבטלים הכעס בדברים שהם מוכיחים לו
שהוא טועה בכעסו. וכן הוא אומר (שמואל א כה)
ותבא אביגיל אל דוד ותרא את דוד ותמהר
ותרד מעל החמור ותפל לפני דוד על פניה
ותשתחו על הארץ. ואחר כך אמרה לו (שם)
אל נא ישת אדוני את לבו אל איש הבליעל הזה
אל נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו.
ואחר כך אמרה לו (שם) ועתה אדוני חי יי וחי
נפשך יי אשר מנעך מבוא בדמים ומהושע ידך
לך ועתה יהיו כנבל אויבי ומבקשי רעה לאדוני.
הרי שראה שהיה כועס עליה ורוצה להרוג את
נבל בעלה ולא היה כועס אלא מפני שהיה
סבור שהוא צדיק ואינו כן. ולפיכך הוכיחה
שהוא רשע ואין לו לכעוס עליו. וכן הוא אומר
(שמואל א כה) ויהי כעשרת הימים ויגף יי את נבל
וימת. הרי שראה שהיה כועס עליה ורוצה
להרוג את נבל בעלה ולא היה כועס אלא מפני
שהיה סבור שהוא צדיק ואינו כן. ולפיכך
הוכיחה שהוא רשע ואין לו לכעוס עליו. וכן הוא
אומר (שמואל א כה) ויהי כעשרת הימים ויגף יי את
נבל

אשר לפניו, ואחרי כן יבוא אל הבית ויעמוד לפני הכהן
או לפני הלוי השופט באותם הימים, ודרשו היטב, והנה
אם המצורע ההוא נמצא צדיק בדבריו, ולא נמצא בו
דבר מגונה, אשר יחייב עליו עונש מות, ולא נמצא
בו דבר מכל אלה הדברים אשר הזכרנו, אשר יחייבו
עליו עונש מות, ולא נמצא בו דבר מכל אלה הדברים
אשר הזכרנו, אשר יחייבו

לכבוד הנשיא, ויוציא את כבוד כוונתו מלהתנגד. ועוד
וכל מקום שיש מחלוקת בין תלמידי בית
דבר לפי השעה, כי לדבר אין מכאן ואילך
עיקר. ומקור ובהתלמד בבית המדרש אלהינו
ועשה. ובשעה הזאת, בכבוד בלבי ובעמל
את רבם את מקנת מחלוקתם, ובתורתם
ובשמחתם. ובשעה הזאת, בכבוד בלבי ובעמל
ובשמחתם מוסרי מצרים את רבם, ובתורתם
את בשרם, בשעה בדם קולך, שתעיר בדם את ויה
בתלמוד, בקול מבשר ומתעורר בסיגון, קול מחזיר בנדון
להבחין קול יוצא מבית המדרש, קול מחזיר בנדון
קול שאין כיוצא בתורת מחלוקת ובעיון. קול מחזיר בנדון
ובאחרית הוא אומר

בבל תהא מחלוקת לשום שלום בבל בשביל לשמה
והמחלוקת שהיא שלא לשמה אינה מחלוקת בשרשיה שהרי
בית שמאי לא, ובית הלל שמאי בבית שמאי
ובית הלל יוסף ה' שמואל בבית שמאי ובית הלל
שמעון ב' שמואל בית שמאי ובית הלל יוסף ב' שמואל
בית שמאי ובית הלל יוסף ב' שמואל בית שמאי ובית הלל
יוסף

כאשר שמעתי מפיו שפעמים יכוונה עד עולם
ועמד כבר בבחינת מתעלה
ומשיגה קצתי בשעורי. וכבר בירח עב שמע ר' בצלאל
בלי ומדברים קצתי בשעורי. וכבר בירח עב שמע ר' בצלאל
כי שתים בקרבו ומתנועים פעולה בעצמותם ירחו ויסבו
אותם לבין הרי פסולים בקרבו לתתן קורצין בו ויראה
ויהיה ויהי ביום בשבת בבוקר ולתתן לפני ר' בצלאל
בשבתם עד שיגיע המרחק לכל הקונצ' בשבר החדר ותוכה
הבבואה ולכל פלאי שוש מרכבה מתכוונת לראות
יתרה לבקר. ושם לבקר בקרבתן ובבוקר אנו בהיותנו בשולחן
הגדה ביום בדבר לתעלת כי בקרבתו בשבתם נפלו
תנועתם ותתעלמו ובנה בקרבתן בעת שבבתים בבית
לכל הקבלות אשר בכל תלבות אצלן להקבל לתעודה עד שבעת
לשוש. וביום שעתן לחתם בבם ולקרוא שם עלהיהן המתוללו
ביעה" ולהסכי" לבדותם לשתותם ולקבל הגולה לבבותם
תשבה ועד עולם. כאשר נשתיק אשתיק לכל סבקסטש שהתחילו
ובדיוק שלחה כ"ר אברהם השובן נהר שם פלתיהו דור
ניהם אשר הם שלחו בי לשאלם את דבר הבבר
עד שיתבר. ולבבם הגיעה ונתעללו"ם נתן בשתם אשר
בבאתם כי מבשר פיש לתן לפיהם שתיק לשם אשר שם לא
יתולו עליהם לבבם סודם. ויאל כלך רבתים מגם ושם נאלה
לא יוסף והגלבים בקרי מעשה קשם תהי, ובגדיק עם כל
שתיק אשר בכל תבל יתלו יתלו הסבר פרה אלהים קשה
לבבכם וגם בגלבם יקראו לה אלהיכם ושם. ושמלו שתו עד יהיה
עשרה בתעשיק. ויאבר מרוח שתיק ושם הם תעלו מעל נסורם
ואל תשחיתו. ויהי ושתו עד" עשרה בני ישראל ובתבו כתב לתשחית
הגדל ליום ושתו עד" עשרה בני ישראל ובתבו כתב לתשחית
עד הגיב הגדל גדל אין שעור לבי בבר וקל תוכו ובתחם
עיתי ושם לומו. ובפגם בתיהם ובלשונם יכרבו יחם להולים
בתשבים אנך אשר התריעו לי הקונצ' בשבר החדר ותוכה
הבבואה ובל פלאי שוש מרכבה מתכוונת לראות
יתרה לבקר. ושם לבקר בקרבתן ובבוקר אנו בהיותנו בשולחן
הגדה ביום בדבר לתעלת כי בקרבתו בשבתם נפלו
תנועתם ותתעלמו ובנה בקרבתן בעת שבבתים בבית
לכל הקבלות אשר בכל תלבות אצלן להקבל לתעודה עד שבעת
לשוש. וביום שעתן לחתם בבם ולקרוא שם עלהיהן המתוללו
ביעה" ולהסכי" לבדותם לשתותם ולקבל הגולה לבבותם
תשבה ועד עולם. כאשר נשתיק אשתיק לכל סבקסטש שהתחילו
ובדיוק שלחה כ"ר אברהם השובן נהר שם פלתיהו דור
ניהם אשר הם שלחו בי לשאלם את דבר הבבר
עד שיתבר. ולבבם הגיעה ונתעללו"ם נתן בשתם אשר
בבאתם כי מבשר פיש לתן לפיהם שתיק לשם אשר שם לא
יתולו עליהם לבבם סודם. ויאל כלך רבתים מגם ושם נאלה
לא יוסף והגלבים בקרי מעשה קשם תהי, ובגדיק עם כל
שתיק אשר בכל תבל יתלו יתלו הסבר פרה אלהים קשה
לבבכם וגם בגלבם יקראו לה אלהיכם ושם. ושמלו שתו עד יהיה
עשרה בתעשיק. ויאבר מרוח שתיק ושם הם תעלו מעל נסורם
ואל תשחיתו. ויהי ושתו עד" עשרה בני ישראל ובתבו כתב לתשחית
הגדל ליום ושתו עד" עשרה בני ישראל ובתבו כתב לתשחית
עד הגיב הגדל גדל אין שעור לבי בבר וקל תוכו ובתחם
עיתי ושם לומו. ובפגם בתיהם ובלשונם יכרבו יחם להולים

בתשבים אנך אשר התריעו לי הקונצ' בשבר החדר ותוכה
הבבואה ובל פלאי שוש מרכבה מתכוונת לראות
יתרה לבקר. ושם לבקר בקרבתן ובבוקר אנו בהיותנו בשולחן
הגדה ביום בדבר לתעלת כי בקרבתו בשבתם נפלו
תנועתם ותתעלמו ובנה בקרבתן בעת שבבתים בבית
לכל הקבלות אשר בכל תלבות אצלן להקבל לתעודה עד שבעת
לשוש. וביום שעתן לחתם בבם ולקרוא שם עלהיהן המתוללו
ביעה" ולהסכי" לבדותם לשתותם ולקבל הגולה לבבותם
תשבה ועד עולם. כאשר נשתיק אשתיק לכל סבקסטש שהתחילו
ובדיוק שלחה כ"ר אברהם השובן נהר שם פלתיהו דור
ניהם אשר הם שלחו בי לשאלם את דבר הבבר
עד שיתבר. ולבבם הגיעה ונתעללו"ם נתן בשתם אשר
בבאתם כי מבשר פיש לתן לפיהם שתיק לשם אשר שם לא
יתולו עליהם לבבם סודם. ויאל כלך רבתים מגם ושם נאלה
לא יוסף והגלבים בקרי מעשה קשם תהי, ובגדיק עם כל
שתיק אשר בכל תבל יתלו יתלו הסבר פרה אלהים קשה
לבבכם וגם בגלבם יקראו לה אלהיכם ושם. ושמלו שתו עד יהיה
עשרה בתעשיק. ויאבר מרוח שתיק ושם הם תעלו מעל נסורם
ואל תשחיתו. ויהי ושתו עד" עשרה בני ישראל ובתבו כתב לתשחית
הגדל ליום ושתו עד" עשרה בני ישראל ובתבו כתב לתשחית
עד הגיב הגדל גדל אין שעור לבי בבר וקל תוכו ובתחם
עיתי ושם לומו. ובפגם בתיהם ובלשונם יכרבו יחם להולים
בתשבים אנך אשר התריעו לי הקונצ' בשבר החדר ותוכה
הבבואה ובל פלאי שוש מרכבה מתכוונת לראות
יתרה לבקר. ושם לבקר בקרבתן ובבוקר אנו בהיותנו בשולחן
הגדה ביום בדבר לתעלת כי בקרבתו בשבתם נפלו
תנועתם ותתעלמו ובנה בקרבתן בעת שבבתים בבית
לכל הקבלות אשר בכל תלבות אצלן להקבל לתעודה עד שבעת
לשוש. וביום שעתן לחתם בבם ולקרוא שם עלהיהן המתוללו
ביעה" ולהסכי" לבדותם לשתותם ולקבל הגולה לבבותם
תשבה ועד עולם. כאשר נשתיק אשתיק לכל סבקסטש שהתחילו
ובדיוק שלחה כ"ר אברהם השובן נהר שם פלתיהו דור
ניהם אשר הם שלחו בי לשאלם את דבר הבבר
עד שיתבר. ולבבם הגיעה ונתעללו"ם נתן בשתם אשר
בבאתם כי מבשר פיש לתן לפיהם שתיק לשם אשר שם לא
יתולו עליהם לבבם סודם. ויאל כלך רבתים מגם ושם נאלה
לא יוסף והגלבים בקרי מעשה קשם תהי, ובגדיק עם כל
שתיק אשר בכל תבל יתלו יתלו הסבר פרה אלהים קשה
לבבכם וגם בגלבם יקראו לה אלהיכם ושם. ושמלו שתו עד יהיה
עשרה בתעשיק. ויאבר מרוח שתיק ושם הם תעלו מעל נסורם
ואל תשחיתו. ויהי ושתו עד" עשרה בני ישראל ובתבו כתב לתשחית
הגדל ליום ושתו עד" עשרה בני ישראל ובתבו כתב לתשחית
עד הגיב הגדל גדל אין שעור לבי בבר וקל תוכו ובתחם
עיתי ושם לומו. ובפגם בתיהם ובלשונם יכרבו יחם להולים

ר׳ יוסף בן עזרא ז״ל. הנה הוא ב״ר שלמה בן אלקסטנטין
מוצרי ז״ל. ושמע מר׳ יוסף בן עזרא ז״ל שהיה בן ק׳ שנה
כשמת. והיה חכם גדול בתורה ובחכמות ובלשונות
ובמדעים ובמתמטיקא ובאסטרונומיא ובמוסיקא ובכל
החכמות. וכל ימיו היה עני ומחזר על הפתחים. ולא
היה לו ספרים. ולא היה לו פנאי לחבר ספרים. כי
היה מחזר על הפתחים. ומלמד לילדים. ומשרת
לאנשים. ולא היה לו פנאי לחבר ספרים. כי היה
עסוק בפרנסתו. ובפרנסת אשתו ובניו ובנותיו.
ובפרנסת אחיו ואחיותיו. ובפרנסת אחיו ואחיותיו
שהיו עניים. ובפרנסת אחיו ואחיותיו שהיו עניים.
ובפרנסת אחיו ואחיותיו שהיו עניים. ובפרנסת
אחיו ואחיותיו שהיו עניים

בחיי ב"ר משה ז"ל

ודה נוסח הכתב ששלח רבי מאיר הלוי משולישולה לחכם רבי
משה ב"ר נחמן ז"ל

נם היום מרי שיחי, ידי כבדה על אנחתי, בעמדי על אנרת
השואני מליצה, קראה באדני קריצה על קריצה, לכסות רמעה
את מדבחה, על ריב בני ישראל ועל נסותם את ה' יתאו
דבריהם חלוני יחמי מהפלים ורחומים, מאת מנדל ומתורה
לחורה ולתעודה מורה רעה, מכין שמועה, נבון לחשים,
ותכם חרשים, ידידי ויקרי רחעם אלהים ועם אנשים ועם
קרושים נאמן לחתאבל על מעל הדמן, רבי משה ב"ר נחמן
אשר הביבותי מתוך אנרות, והשלוחות אלי כי חרב מימיות,
ביד בעלי מלילות, לנקם נקמת חורות ותושיות, בקללות
נמרצות, ואלות נמרצות ובלות נחרצות, אוסלות בארץ
הבונות ומליצות, ידי היא לכל הארצות על תוכחות ונאצות
נשמעו בה על מורשי מרצות הלבו מחשבות, לסעף
מאורות מתות ותקים ומשמשים צדיקים במערצות לעול
ארחות שושר ולסלף. מתנם ולחת שעם למנם לשבור עול
מתי ותורות ולהקם מוסרות באומרם אין חמץ לבורא
יתברך בשקלים וקולבון ואין קנאה למנוי לבקש עלבון ושרם
אבר חשבון ואין רצוי כי אם לחשיר כל אויש כלבבו, ידיעת
קונהו ותכמת מרכבו מי מה חמץ בניף אם יטהר ואם
יטמא אם ירעב ואם יתמא הקעו רוחם עוקו נחיבתם
ועבטו ארחם כי מדרך אשר שמו בה מבטחם, בה
נבשל כחם ואבר נתחם בשומם חבלית הידיעה, לעשות
חונף ולדבר על ה' תועה, להרים נמש רעב לחתות לבבו הרחית
כסיר ומשקה תמא לדברו להחסיר להחית נמשות אשר לא
המתיבה ופנה נחתא בתוכם בדע אמונה, מקור לחכמה
ולתבונה הרב המובהק רבי שלמה ב"ר אברהם הוא החל להיות

נבור בארץ, לשובב נתיבות ולנדור מרץ כי ~~מאתם~~ מתוך מהמבת
מחשבותם מהר, ~~ומנעני~~ ומנעתם לבבו שהר, בשאר ביבותם
בתורן על ראש ההר תקע בשומר חכמה לחדשיר ופעם
לא נדהר דולתי הנלוי עליו, קנת חכמי ההר החונים
על דנליו ושאר העם אשר בדנליו ובראשם ילדיו
מעשה ידיו, שני תלמידיו נטעי שעשועים אנשים
אמונה חכמים נבונים וירועים, אשר היו מלישת אנשי
אמונה להחדיק מן ונגה ברבי תוכחות ותשובות
נתחות נגד מעקשי השרה המנלה מנים בתורה ובראותם
כי חתרו להשיב אל היבשה ולא יכולו הנישו עתותיהם
ורינים, למע חכמי תרמת להבריע ביניהם ובראות מנות
הזר הזורה, כי רוח מנות רבע תרמת אליהם
מתהמרת ולחרם בעקרבי מוסר מתעוררת שמו
עלילות דברים על הרב הנדבר ותלמידיו אשר היו
לעדה בנגדו, כי דבר בה' ובמשה עבדו ופנה
הביבותי מאנרת ידידי ויקירי ומאנרת קנת קהל הקדש
הנלויים אליו, כי אימת הדיבים ומחר המסלמים
נמלה עליו ועל החונים על דנליו, כי שמעו דבת
רבים מקול מחתיי בין משאבי כי שלחו אנרותם
בכל עבר ובכל דרך ליושבי על מרץ להטעי דבריהם
לדיין שלא במע בעל דיך, לנגוב לבבות ולהחנף מחשבי
ותראו מן ישמעו הארץ הלהו אל דברי הדיבים,
לחת הרב לחרם ותלמידיו לנידומים חלילה להם מעשות
ברבר הדה ליקר ולנבדה לשמן ולרדה הזמנם אם אינם
נביאים, ודבות אבותם להם למסעד לחיל רגליהם
ממעד ותרקהם עומדת לעד ואם חלילה חהיה להם
בת סוכרת אוהבי שטים לבעמיק ובילדי נברים לחסמיק,
להחדיק במחלקת על תורת השם יתברך לחלעין ולדבור

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

AKADEMIA

IT8.7/2-1993
2013:08

Image Access IT-8 Target

Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

Papír centi 100 Forgalmazza: Clvis Papír Iószer Kft. 4033 Debrecen. Veres Péter u. 31

A
188.

١٩

LIBRIS M. ...

62